

מ'יטק איין כנס

21311 74 מ"ל

אפילו אין דאס
16 163

ז' דל' ו' 3

הגדה

הגדה

הגדה תבוא

הגדה תבוא
6991339 - 100

צ'רלי וחצי

1. חוץ-יום. רחוב ברמת אביב
מיקו עומד בשען על גדר וצופה לעבר הכביש.
2. חוץ-יום. רחוב ברמת אביב
קלוז פניו של מיקו הרואה
3. חוץ-יום. רמת אביב
מכונית מהודרת קרבה.
4. פנים מכונית ברחוב ברמת-אביב
פני הנהג הבוהג במכונית לתורו
5. חוץ-יום. רחוב ברמת-אביב
מיקו קולט במבטו את המכונית ומגיב על כך. הוא עומד לזבק.
6. חוץ-יום. רחוב ברמת-אביב
מתוך מכוניתו של הנהג נראה מיקו רץ אל מתחת לגלגלים
7. פנים מכונית. יום. רחוב ברמת-אביב.
קלוז. פני הנהג הנבהל.
8. פנים מכונית. יום. רחוב ברמת אביב
רגלו של הנהג מוסטת מדורשת הנבזין ובלחצת בעוצמה אל דורשת הברקס
9. חוץ-יום. רחוב ברמת אביב
גלגלי המכונית עוצרים בחריקה צורמנית.
10. חוץ-יום. רחוב ברמת אביב
מיקו נראה כאילו קיבל חנטה מקידמת המכונית. הוא בופל
11. חוץ-יום. רחוב ברמת-אביב
הנהג יוצא בנהלה מן המכונית. הוא ביגש אל מיקו ומנסה להרים אותו.

בהג:

קרה לך משהו, ילד?

מיקר:

איי, איי

12. חרץ-ירם, רחוב ברמת אביב

מכל עבר מתאספים כארבעה עוברי אורח.

בהג:

איפה קבלת מכה מוחק?

מיקר מתרומם ובראה צולע ואוחז את כתפו כשהוא זאנק מכאב.
הבהג מלטף אותו ומבסה להרגיע אותו. מעבר לפינה מופיע צ'רלי.

צ'רלי:

מה קרה פה, מה עשית לילד?

בהג:

כלום... אתה מכיר אותו?

צ'רלי:

אני לא מכיר אותו, אבל אני מכיר בהגים
מטורפים כמרך! תראה מה עשית לילד.

בהג:

אבל באמת אני לא עשיתי כלום, בסעתי...

צ'רלי:

מה לא עשית כלום? עשית אותו זכה לכל
החיים

מיקר:

איי, איי איי

צ'רלי:

ראיתי אותך כבר מן הפינה בוסע על איזה
מאה חמישים

בהג:

זה לא זכרון, בסעתי לאט והוא קפץ לי מתחת
למכונית.

צ' רלי:

בטח, לא היה לו מה לעשות אלא לקפוץ לך מתחת לגלגלים. ולק, לנהגים כמוך צריך לשבור את הידים ואת הרגלים, צריך להוריד אותכם מהכביש, בוסעים וחולמים בתוך הארקונדישן ודורסים ילדים מסכבים. (אל מיקו) כואב ילד?

מיקו:

איי איי

צ' רלי:

(קורץ בעיבו למיקו) כואב חזק? תראה בדיוק באיזה מקום.

מיקו:

(מדאה בידו ובכתפו וכל הזמן הוא באבק) איי איי איי

בהג:

אבל איי באמת לא אשם. בסעתי לאם לאם.

צ' רלי:

את הסיפורים האלה תספר בבית המשפט כשיקבעו לילד הזה 200 אחוז בכרת...

בהג:

אבל הוא רק קיבל מכה חלשה

צ' רלי:

מכה חלשה מספיקה בשביל להרוג בן אדם. תראה מה עשית ליד שלו. לכתוב הוא לא יוכל כבר כל החיים והרגל, תראה איך הרסת לו את הרגל. מסכון, אפילו עגלת בכים לא תעזור לו. עוד כואב חזק ילד?

מיקו:

איי איי איי

צ'רלי:

טוב. אני הולך לצלצל למסטרה.

בהג:

בשביל מה צריך מטרה?

צ'רלי:

בשביל שיפתחו לך תיק, ובית משפט, ותשלם פיצויים
כל החיים שלך לילד ולכל המשפחה שהוא מפרנס (למיקו)
ילד אתה מפרנס משפחה?

מיקו:

(מהנהן בראשו) איי איי איי

צ'רלי:

אתה דואה, הוא מפרנס את כל המשפחה שלו, אתה כבר
יכול למכור את האוטו היפה שלך וגם את היילדה שלך
ולשלוח את אשתך לעבוד במשק בית! (צ'רלי קורץ
למיקו) אני הולך לקרוא לטוטר

מיקו:

איי איי איי

בהג: (מבוהל וחירור כסיד)

(תוך כדי הליכה אחרי צ'רלי, בלחש) אתה בטוח
שהוא נפגע כל כך קשה?

צ'רלי:

בטוח? וולק, אם הילד הזה היה שלי או שאם בכלל
הייתי מכיר אותו הייתי עושה ממש שקשוקה ממך מרב
עצבים. אבל אני אין לי אתו כלום. שיבואו הטוטרס
והם כבר יקרעו אותך.

בהג:

אבל אתה בראה בחור טוב, תבין אני יש לי חובות,
יש לי שם טוב וזה יהרוס אותי.

צ' רלי:

ככה זה. אתה הרסת ילד מסכן שמפרנס משפחה מרובת ילדים והחוק יהרוס אותך, צדק - לא?

בהג:

אני מוכן לשלם...

צ' רלי:

אופפה... אני רואה שבכל זאת אתה קצת בן אדם ישר

בהג:

כמה?

צ' רלי:

אני יודע? הוא הרי מפרנס משפחה שלמה, מגיע להם משהו...

בהג:

100 ילד?

צ' רלי:

תגידי לי אדוני אתה עושה פה צחוק? תראה איך הילד הזה בראה (אל מיקו) איך אתה מרגיש ילד?

מיקו:

איי איי איי

בהג:

סרב - 200

צ' רלי:

חביבי אני הולך למשטרה, סלמס.

בהג:

300

צ' רלי:

להתראות חביבי.

בהג:

400

צ' רלי:

(מבוהל) תביט בילד, תביט

מיקו:

איי איי איי (הרא משתק ומתמוטט)

בהג:

(רועד כולו) טוב, חמש מאות.

צ' רלי:

אני רואה שבכל זאת אתה בן אדם ישר

13. חן-יום. רחוב ברמת אביב

הבהג מוציא מכיסו פנקס צ' קים

בהג:

אני רושם לך לתאריך של היום

צ' רלי:

הילד גוסס ואתה בותן צ' ק. רק מזומן אדובי,

רק מזומן.

הבהג שולף חבילת שטרות ומונה חמישה הרצלים. הקהל מתפזר. הבהג בכבס למכוביתו מתביע ובוסע. צ' רלי ביגש למיקו, מראה לו את חבילת הכסף, מנשק אותה ומכביסה לכיסו. מיקו מתרומם ממקומו ומתפקע מצחוק. גם צ' רלי צוחק. הם רואים מרחוק מובית מתקרבת.

14. חן-יום. רחוב ברמת אביב

צ' רלי ומיקו עוצרים את המובית הבעצרת לידם. הם בכבסים פנימה.

צ' רלי:

סע.

15. פנים מכובית. יום. רחוב ברמת אביב

בהג:

לאן?

מיקו:

לא חשורב, העיקר חזן קצת לשטרף את העיביים.

מיקו וצ'רלי צוחקים.

16. חונץ-יום. רחובות תל-אביב מתוך בטיעה

מדאות שובים החולפים על פני מיקו וצ'רלי.

17. חונץ-יום. ליד סככת אבטיחים. מיקו וצ'רלי

מיקו וצ'רלי קונים אבטיח.

18. חונץ-יום. ברחוב דיזנגוף

מיקו וצ'רלי פוסעים ברחוב ואוכלים פלחי אבטיח.

19. פנים-יום. מועדון פלי פרים

מיקו וצ'רלי משחקים בכדורגל שולחן.

20. חונץ-יום. ברכת מלון המיגדל

מיקו וצ'רלי משתזפים על כסאות נח בבריכה. הם אוכלים גלידה ספישל.

21. פנים-יום. בוטיק בגדים

צ'רלי ומיקו קונים בגדים.

22. פנים-יום. מעלית.

צ'רלי ומיקו עולים במעלית מלאה באנשים. מיקו מבסה לכייס איש שמן.

צ'רלי מסמן לו בעיניו שיפסיק.

23. חונץ-יום. מגרשי התערוכה

צ'רלי ומיקו עושים קרטינג.

24. חונץ-יום. מגרשי התערוכה

צ'רלי ומיקו גולשים במגלשת העבק.

25. חונץ-יום. רחוב ראשי לפני השכונה

צ'רלי ומיקו פוסעים בכניש כשלתע הם שומעים סרטור מכובית וצפירות. הם

מפנים ראשם אחורנית ורואים.

26. חוץ-יום. רחוב ראשי לפני השכונה

גילה צוהגת במכונית הספורט שלה וצופרת בעצבנות.

27. חוץ-יום. רחוב ראשי לפני השכונה

מיקו רצ'רלי קופצים הצידה. מכוניתה של גילה חולפת במהירות ומתיזה עליהם רפש.

מיקו:

חמור מי שנתן לך רשיון!

צ'רלי:

יה מלרכלכת!

28. חוץ-יום. רחוב ראשי לפני השכונה

מבקודת מבטם של מיקו רצ'רלי גילה ומכוניתה מתרחקים במורד הכניש.

29. חוץ-יום. רחוב ראשי לפני השכונה

מיקו רצ'רלי מזגנים את הרפש מבגדיהם.

צ'רלי:

ת' מכיר את המיקרו בית הזאת?

מיקו:

זאת? מי לא מכיר אותה. היא גרה בשכונה של
הוילות. אומרים שאבא שלה מליין לאללה, יש
לו ארציות ומחסנים ואירונים...

הם מתחילים לפסוע לכיוון השכונה.

צ'רלי:

תגיד מיקו אתה היית רוצה להיות מליובר?

מיקו:

בחיים לא.

צ'רלי:

למה?

מיקו:

למה אני בקושי יודע לספור עד עשר, אז איך אני
אספור עד מיליון.

צ'רלי:

ת' יודע מה? תביא לי את המליון שלך ואני כבר אספור לך אותה. אני תן לי רק לראות את הכסף מקרוב. תן לי להריח את הריח המתוק של ההרצלים, תן לי לבשום ביאליקים. אין בעולם משהו יותר טוב מכסף, תאמין לי סיקר.

30. חורץ-יום. רילת משפחת זוהר. חזית

גילה מחבה את מכוביתה בחזית הרילה. היא לבושה בגדי סניס לבנים והדוקים היטב לגופה. בידה מחנט טביס. גילה בכבסת לתוך הרילה.

31. פנים-יום. סלון משפחת זוהר.

גילה בכבסת אל תוך הסלון. היא חוצה את הסלון המפואר. כסלון רצה לקראתה אחותה הקטנה דפנה.

דפנה:

גילה נראי תראי איזה יופי של ציורים ציירתי!

גילה:

אני מוכרתה להתקלח, אחר כך דפנה...

סימה זזר בכבסת לסלון חוך שהיא מסדרת את שערותיה

סימה:

את יודעת מה השעה? תמיד את מוכרתה לעשות לי את

זה! את יודעת שאני שובאת לאחר דאת באה תמיד ברגע

האחרון. התכוזבי לצאת חוך חמש דקת.

גילה עולה במדרגות הפזימיות לכיוון חדרה. סימה עולה אחריה.

גילה:

אמא, היה לי משחק מעייף ואני זרוגה.

32. פנים-יום. חדרה של גילה

גילה וסימה בכבסות לחדר. מבעד החלון נשקפת נריכת השחיה. גילה משליכה על המיטה את המתנט.

סימה:

תעשי את זה מהר.

גילה בכבסת למקלחת.

33. פנים-יום. חדר האמבטיה נוילת זוהר

גילה פותחת את הברז ומתקלחת.

34. פנים-יום. חדרה של גילה

סימה עומדת ליד דלת האמבטיה וצופקת

סימה:

המטוס של דוברט נוחת עוד מעט. את מוכרחה לעשות

את זה מהר.

35. פנים-יום. חדר האמבטיה נוילת זוהר

גילה מתקלחת ובגלל רעש המים אינה שומעת את קולה של סימה.

36. פנים-יום. חדרה של גילה

סימה:

גילה את שומעת אותי?

37. פנים-יום. חדר האמבטיה נוילת זוהר

גילה סוגרת את ברז המקלחת

גילה:

מה?

38. פנים-יום. חדרה של גילה

סימה:

המטוס של דוברט נוחת עוד מעט, ואנחנו מוכרחים לזוז

אבי לא רוצה שנאחר בגללך.

39. פנים-יום. חדר האמבטיה נוילת זוהר

גילה מתנגבת.

גילה:

אמא. תעזבי אותי עם הרוברט הזה. אמרתי לך כבר

אתמול שאבי לא נוסעת

40. פנים-יום. חדרה של גילה

סימה:

אבל גילה, הסברתי לך כבר אלף פעם כמה חשוב לאבא

שתבראי אתבו. דוברט נא סך הכל לחופשה של כמה

ימים בארץ. הוא עוד יעלב אם לא יראה אותך.

דלת האמבטיה בפתחת רגילה יוצאת אל חדרה לבושה בחלוק רחצה.

גילה:

מצידי הוא יכול לא לבוא בכלל. את יודעת שאני
לא סובלת אותו.
גילה מתישבת ליד המראה ומסדקת את שערה.

סימה:

אבל הוא בתור כל כך טוב. ממשפחה כל כך טובה.

גילה:

אמא תני לי מנוחה, אני יודעת שזה נורא חשוב
לך בגלל שאבא שלו עושה עם אבא עסקים משותפים
רזה אולי יכול לעזור לביזנס. אבל לי כל זה
לא מזיז. הוא לא מענין אותי. הוא דבק, הוא
כל הידום מדבר רק על מוצרם ובטהונן ואופרות,
תצאי מזה אמא!
חיים זוהר בכבס לחדר כשהוא לבוש בחליפה ומוכן ליציאה.

חיים:

מה שוב קרה?

סימה:

אני לא יודעת חיים. תדבר אתה אתה. היא
לא רוצה לבוא אתנו.

גילה:

אמא, זה לא יעזור לאף אחד. אני לא באה

חיים:

בר, באמת גילה!

גילה:

אבא, אל תשגעו אותי! אני באמת מצטערת שאני
מקלקלת את התוכניות שלכם אבל אני לא באה.

41. תוץ-לילה. מסלול בחיתה בשדה התעופה לוד.

מסוס בוחת

42. חוץ-לילה. הכביסה לאולם הנוסעים בטדה התעופה לוד.

ליד הכביסה לאולם הנוסעים חרונה מכוניתו של זוהר. מתוך האולם יוצאים רוברט, סימה, חיים וסבל. הם ניגשים למכונית. הנהג של חיים פותח את הדלתות ובעזרת הסבל מעמיס את חבילתו של רוברט. בין המזודות של רוברט יש גם צ' לו.

חיים:

אבי שמח לראות אותך אתה רוברט. מה שלום אבא?

רוברט:

טוב תודה.

סימה:

אבי מקוה שהיתה לך טיסה נעימה.

רוברט:

הו כן. בפלאה. וכל הדרך ניגבו קונצרט של צ' יקובסקי. איפה גילה? היא לא באה אתכם?

סימה:

אה.. היה לה קצת כאב ראש... היא מחכה לך בבית... היא תשמח מאוד לראות אותך...

השלושה נכנסים למכונית. הנהג משלם טיפ לסבל ובכנס אף הוא למכונית. המכונית מתנעת ומתרחקת.

43. חוץ-יום. השכונה

המצלמה סובבת על פני השכונה ונעצרת על חוץ ביתו של מיקו.

44. פנים-יום. בית מיקו

מיקו ישן במטתו. לילי מצסה להעיר אותו. מיקו מתעורר לאטו.

לילי:

תקום מיקו! מספיק לישון! בגללך אני מאחרת לבית חרושת.

מיקו פוקח את עיניו.

לילי:

ילילה, תקום כבר.

לילי עוברת לחדר השני ומכינה את שערה ושמתה לקראת היציאה היא נחפזת...

לילי:

אתה קם או שאני אשפורך עליך דלי מים...

מיקו:

את יכולה ללכת. אני כבר אקום.

לילי:

אני משאירה לך את הסנדוויץ על השולחן.

מיקו מתישב על המטה.

מיקו:

עם מה הסנדוויץ היום?

לילי:

עם מדגריצה וריבה

מיקו:

עוד פעם ריבה?

לילי:

זה מה שיש לנו. יללה תחלבש ולך לבית ספר. שמעת?

מיקו:

אני כבר הולך.

לילי:

ושאני לא אשמע עוד פעם שאתה הולך עם צ'רלי במקום לבית ספר, הא?

מיקו:

אוף! בסדר, בסדר...

לילי יוצאת מהבית אל רחוב השכונה

45. חורף-יום. רחוב בשכונה

לילי הולכת עם סל או תיק בידה.

46. חורף-יום. חזית בית ששון

ליד בית ששון עומד ששון ומבריק את מכונתו. הוא מבחין בלילי המתקרבת.

לילי:

בוקר טוב ששון.

ששון:

בוקר טוב לילי. אפשר לקחת אותך טרמפ לבית-חרושת?

לילי לא עונה וממשיכה בדרכה. מן המרפסת משרבבת יפה את ראשה.

יפה:

ששון עם מי אתה מתעסק על הבקר?

ששון:

זה הבק-אקס - הוא משגע אותי!

47. חורץ-יורם. חזית בית הקפה

לילי חולפת על פני בית הקפה. ליד אחד השולחנות יושבים בנה, עזרא וגדליה. הם משחקים שש-בש.

עזרא:

גוד מורנינג לילי!

לילי לא ברתנת דעתה אליהם וממשיכה בדרכה.

48. חזית בית צ'רלי: חורץ-יורם

פלורה עומדת בפתח ושולחת את הבנות דיבה ושרה לבית הספר. היא מבחינה בלילי.

פלורה:

בוקר טוב לילי.

לילי:

בוקר טוב.

פלורה:

אולי תעשי לי טובה לילי ותקחי אותן לבית הספר בדרך שלך.

לילי:

למה לא? יללה בואו שלא באחר.

פלורה:

תודה רבה לילי.

לילי מחבקת את שתי הבנות האוחזות ילקוטים והן מתרחקות. מתוך הבית
בשמע קולו של זכי

זכי:

פלורה!

פלורה בכבסת לתוך הבית.

49. פנים-יום. בית צ'רלי. סלון

פלורה בכבסת לסלון ההפוך משבת הלילה. זכי בא לקראתה.

פלורה:

מה יש לך על הברקוד?

זכי:

בחייאת פלורה תביאי כמה ג'ובות

פלורה:

תלך לעבוד

50. פנים-יום. חדרו של צ'רלי

צ'רלי מתכרבל במטתו - מבסה לבתק עצמו מן הרעש.

51. פנים-יום. סלון בית צ'רלי

זכי:

תבי קצת עינים שלי

פלורה:

לא אתן לך גרוש ויותר טוב שתצא מהבית ולא
תנריח לי קלייבטים בצעקות שלך. היום יום
שלישי אני פותחת בקלפים.

זכי:

ויאמר אלהים ביום השלישי פעמיים כי טוב ורק לי
לזכי רע. אני לא הולך מפה עד את לא נותנת לי
כמה ג'ובות בשביל להרטיב הגרון.

פלורה:

לא אתן

זכי:

חלס! יש גנול, בלילה לא זנתת, ניום לא זנתת
מה אני חתיכת בטון או איזה בלטה.

פלורה:

לא תקבל. שכך יהיה לי טוב שכל עוד אני בחיים
אתה לא מקבל גרוש בשביל לשתות

זכי:

אם לא אשתה טיפה אמת

פלורה:

יללה תמות כבר, אינשאללה

זכי:

פלורה ציפור שלי, יונה שלי, בחיאת אללה תביאי
רק שתי לירות.

פלורה:

שתי קללות שחורות אביא לך...

ביבתיים צ'רלי מתעורר.

צ'רלי:

שקט! מה יש לכם כל בוקר לא זנתים לישון

זכי:

תגיד לה יה אינבי, ככה עושים לאבא שהגרונן שלו
כמו מדבר וצייה.

פלורה:

תצא מהבית לפני שאני יעשה לך ענבים ותמרות עשן!

זכי:

ככה מדברים אל ראש המשפחה ושתי?

פלורה:

מקולל היום שעשו אותך ראש המשפחה שלי. עוד ראש משפחה אחד. אתה היית צריך להיות ראש יקב. מאיפה אני אניא לך כסף הא? במה אני אקנה אוכל ובגדים ומחברות אם אתה שיכור אחד חייל אחד שישן ומטייל ישן ומטייל ועוד שתיים קטנות מסכנות שלומדות בבית ספר אללא איסטרו. מאיפה אני אניא לך כסף?

זכי:

אלהים גדול

פלורה:

אז תלך אליו תגיד לו שיריד לך גשמי ברכה מערק

זכי:

ולאק מהפה שלך לאוזן שלו

צ'רלי:

שקט!

צ'רלי קם וביגש אל אביו.

צ'רלי:

כמה אתה רוצה?

זכי:

תתן מה שתתן

צ'רלי מוציא כמה לירות ונותן אותן לזכי. זכי מנשק את השטרות מנשק את צ'רלי ומנשק את פלורה והולך לכיוון דלת היציאה. באותו רגע בכבסת מזל השכבה. בפתח נעמדים לרגע זכי מול מזל.

מזל:

בוקר טוב אפשר להכבס?

זכי מנשק בפדאות את לחייה של מזל וירצא.

פלורה:

תכבסי מזל. מה באת כל כך מוקדם?

צ'רלי חוצה את הסלון ובכבס למקלחת. מזל מתייטבת ליד השלחן.

מזל:

לא יכולתי לישון כל הלילה! תיכיתי שיבוא כבר
הבוקר. זה בעבין הנבות שלי.

פלורה:

הבאת אותן כאן?

מזל:

יושבות מחכות לי בחוץ. מסכבות. באו לי עליהן
חלומות רעים, אמרתי אני אבוא אצלך וזראה מה
תגידי.

פלורה מתישבת ליד מזל ומחלקת את קלפי הכישוף.

52. פנים-יום. מקלחת בבית צ'רלי:

צרלי מתקלח ומתרחץ.

53. פנים-יום. סלון בית צ'רלי

מזל:

תאמיני לי פלורה, חלום כזה אפילו לא בא לי
בתשעה באב.

פלורה:

איך חלמת אם לא ישבת?

מזל:

חלמתי בהתעוררות

פלורה:

בו, מה חלמת?

מזל:

שמעתי קול צועק לי מזל מזל! הסתרנבתי וראיתי איש
זקן לבוש בבגדים שחורים בא ואומר לי תבי לי כוס
מים. אז אני מרוב שבבהלתי לא בתתי לו. והוא התקרב
ואמר כל הנבות שלך פרידה, מרגו ואהובה לא יהיה להם
חתן אף פעם. אז שאלתי אותו למה? והוא פתח את העיניים
שלו כמו שבי גחלים ואמר שעשה עליהם קללה ונעלם.

מזל (ממשיכה)

אז באתי אצליך וגם ספרתי לנבות החלום וכולם רועדות
לאללה. ואני לא מאמינה בדברים כאלה. כי הנבות שלי
מי לא מת עליהן. יפות אחת אחת. פרידה כמו מימרה
מדגו יפה כמו מים צלולים של מעיין ואהובה זאת הכי
יפה מכולם בראית כמו יונת דואר דמשקאית.

צ'רלי יוצא רחוק ומסורק מן המקלחת. הוא חוצה את הסלון ומתקרב לדלת

פלורה:

תשתה קפה לפני אתה הולך!

צ'רלי:

לא. אני כבר אשתה בחוץ.

פלורה:

למה בחוץ? בחוץ יקחו לירה בשביל קפה...

צ'רלי:

להתראות!

צ'רלי יוצא החוצה.

מזל:

בשבעת לך פלורה איך יכול להיות דבר כזה אם הן כל
כך יפות הא?

54. חוץ-יום. מרפסת בית צ'רלי

צ'רלי יוצא מפתח הבית למרפסת. על ספסל יושבות שלושת בנותיה המכוערות
להפליא של מזל. צ'רלי מביט בהן ומחייך. הנבות מתביישות ממנו ומחייכות.
לצ'רלי מצב רוח טוב.

צ'רלי:

אדוני! איך התחלת לי את היום! תראו תראו, מי יושב
כאן? אתן אלי או לאמא שלי?

השלושה אינן מגיבות ומפנות פניהן ממנו.

צ'רלי (ממשיך)

אהלן בובה, מה הענינים אצלך? ... תביטו איזה יפות?
איזה פרחים? איפא עוד בארץ צומחות בנות כאלה?

צ' רלי מתקרב אליהן ומנסה לצבורם בלחילה של אחת מהן. היא קופצת ממקומה בזעקה. שתי אחיותיה קופצות גם הן. הן רצות לעבר הכניסה לבית ובכנסות פנימה. באותה שעה נפתח התריס של הבית ונפתח בדאית פרידה. כעבור דקה מופיעות בנותיה של מזל ונעמדות ליד אמם.

מזל:

תתבייש לך צ' רלי! לעשרת צחוק מהבנות שלי.

צ' רלי: (מעמיד פנים)

אני עשיתי צחוק?! בחיי גברת מזל, יש לך בנות אחת אחת! כמו בתחרות מלכת היופי. אם אני הייתי בחור מסודר, עם דירה ומקצוע, אני בעצמי הייתי לוקח אחת מהן לאשה - ואם הרבבות היתה מרשה, אפילו את כל השלוש... איך זה?

מיקו מגיע. הוא מפזם מעבר למרפסת:

מיקו:

קול ששון וקול שמחה... קול חתן וקול כלה!

אמו של צ' רלי מופיעה גם היא בחלון.

פלורה:

תעזוב ארתן צ' רלי! בואי גברת מזל, תעזבי אותן!

צ' רלי עוזב את המרפסת. מיקו הולך אחריה.

55. חוץ-יום. רחוב בשכונה.

צ' רלי ומיקו הולכים

צ' רלי:

שוב פעם ברחת מבית הספר?

מיקו:

המורה חולה היום.

צ' רלי:

מספיק עם הבלופים. לפי הספורים שלך אצלכם לא

בית ספר אלא בית חולים.

מיקו מוציא מכיסו מצית זהב ומתחיל לשחק בו.

צ' רלי:

מה זה?

מיקו:

חסתכל תראה

צ' רלי, בעצר לרגע וברחץ את המצית שבידו. הם ממשיכים ללכת.

צ' רלי:

מאיפוא זה, גבבחה?

מיקו:

מה פתאום!

צ' רלי:

לא מספיק שאתה גובב עכשיו אתה גם משקר.

מיקו:

באמת התורה שלא.

צ' רלי:

גבבחה?

מיקו:

לא

צ' רלי:

אז מאיפוא היה לך כסף?

מיקו:

אחרתי לילי הניאה לי.

צ' רלי:

אבי תפרן לאללה לא יודע מאיפוא למצוא גרוש בשביל

לקבות סיגריות ואתה מבזבז על מציתים.

לפתע קופאות פני צ' רלי כי הוא רואה...

56. חורץ-יום. חזית בית ששון

ששון רכון ליד מכונתו ומבריק אותה. לידו יושב גדליה ועסוק בזלילת סנדביץ'

עבק. צ' רלי ומיקו מסתתרים מפני ששון.

צ'רלי:

יאורלי רק שזה לא יראה אותי עכשיו! הבטחתי
להחזיר לו את החוב...

מיקו:

אל תדאג. אבי ארציא לך ממנו כמה ביאליקים. הוא
ישלם היום את הספישל שלנו לעיר.
צ'רלי מסתתר ומציץ לעבר מיקו הביגש לששון.

מיקו:

איזה אוטו יפה יש לך ששון! בחיי תצנוג. איך
שאתה שומר עליו. כל הכבוד לך.

שסו:

אהלן מיקו. מה אתה לא בבית ספר? עוד פעם
יש למורה אנגיבה?

מיקו:

תראה ששון. אולי אתה יכול להלכות לי איזה עשרים
שלושים ג'וברת.

ששון:

שאבי אתן לך? מה אבי פרייר שאתה תביא את זה
לצ'רלי החרה הזה? שלוש אלף הוא כבר חייב ולא
מחזיר גרוש.

מיקו:

מה פתאום צ'רלי. מי בכלל רואה אותו. כבר יותר
מחודש שלא שמעתי ממנו.
כאשר גדליה שומע את השם צ'רלי הוא חוטף ערית של עצבים.

גדליה:

צ'רלי? וואלק אם זה יפרל לי לידיים אבי אקרע אותו.

ששון:

יאללה חלט גדליה. תשב. הוא לא כאן.

גדליה:

מזל שלו. בחיים אבוק אם אני טרפס אותו אני ערסה
ממבר סלט ירקות חתוך על קטן.

ששון:

תפו, תפו. תפו - אל תזכיר אותו בכלל. להתחיל
את היום עם צ'רלי זה לגמור אותו בהפסד, זה
מביא מזל רע. יותר גרוע מחתול שחור.

מעבר לרחוב משלח צ'רלי חתול שחור לעבר ששון. ששון מוציא בטעה זו כבר
שטרות כסף ומתחיל למנות שלושה מהם ליד מיקו. לפתע הוא רואה את החתול

ששון:

חמסה פי עיבוק! תפו תפו אללה איסטרן תפו תפו.

יפה מופיעה על המרפסת

יפה:

מה זה ששון עוד הפעם אתה מתעסק עם ילדים?

ששון:

שו ילדים? זה מיקו

יפה:

מה רוצה התולעת?

ששון:

טום דבר אנו סתם מדברים

יפה:

אל תתן לו טום דבר! אלה אף פעם לא מחזירים.

ששון:

מי צותן? את חוטבת אני לולו? צותן כסף לילדים.
מה זה פה קרפת "דן חסכן"?

יפה:

טוב אז למה אתה מתכה. אמרתי לך אתה צריך ללכת לקופת
חולים לראות את הרופא בשים.

ששון:

אני כבר בוסס.

יפה בכנסת לתוך הבית. ששון מחזיק בידו בשטר האחרון ומבופף בידו לעבר מיקו.

ששון:

אבל תזכור שאני ואבוי לך אם תתן את הכסף לצ'רלי.

מיקו:

מה פתאום צ'רלי.

גדליה:

וואללה אני טרפס את הצ'רלי הזה אני הורג אותך לחתיכות.

מיקו:

אתה תעשה משהו לצ'רלי אתה? רק אתמול קרע שביים כמוך בדיסקוסק של ג'וג'ו.

ששון:

מה אתמול אצל ג'וג'ו - אמרת חודש לא ראית אותו.

מיקו חרסף לששון את השטר האחרון. גדליה קם לרוץ אחריו. מיקו תוך כדי בריחה צועק:

מיקו:

מי מפחד ממך יא קרע. יא אנו-גרעה לא מפחדים ממך ולא מששון הקמצן. שאני אעשה לך פנצ'רים באוטו שלך לא עם מסמרים של חמש אלא עם מסמרים של עשר.

מיקו בורח. יפה יוצאת למרפסת.

יפה:

אתה עוד פה ששון? תרוץ לרופא נשים. הוא אמר אם אתה לא בא היום הלך לבו השבס האחרון.

ששון מביט בסער הן ליפה והן למיקו הבורח. צ'רלי יוצא ממחבואו וצועק לעבר ששון:

צ'רלי:

סאלאמאת ששון. תהיה בריא סחטן על הסיפתח.

יפה:

אמרתי לא תתעסק עם הג'וקים האלה.

מיקו:

יאללה. גם את. תיכנסי בבית יא פרכה.

מיקו וצ'רלי בעלמים במעלה הרחוב.

57. חונן-יוס. רחוב בתל-אביב

צ'רלי יושב על גבי המדרכה לפניו ארגז המכוסה בלבד ירוק. סביב מתקבצים עוברים ושבים. צ'רלי טורף 3 קלפים ומניח אותם כשגבם בלפי מעלה על גבי הלנד הירוק. מיקו גשחק בין האנשים ושם כסף על אחד הקלפים.

צ'רלי:

מי שם מי שם. יאללה יאללה. אין שקר אין בלוף.
מי מוצא אס מרויח בבקשה תראו (כאן מראה צ'רלי את פני הקלפים והרפך אותם שנית. הבה דמה, הבה קינג והבה אס. מי מוצא אס מרויח. יאללה מי שם מי שם. מי ששם לירה מרויח שניים. מי ששם עשר מקבל עשרים. בו מה אתה מפחדים. יותר בטוח מהפיס. כאן לא מרמים. כאן זה לא מזל. צריך רק עיניים ושכל. בבקשה אדוני תסתכל. אם אחד קינג ודמה. צ'יק צ'ק גלינג גלנג. עכשיו תראה לי איפוא שמתי את האס? פה? בבקשה בפתח בראה. מצטער הפסדת. בבקשה מי בהור לא להדחק. כל אחד יכול לזכות. בו מה אתם מפחדים. כסף במקום. יאללה בעל הבית משוגע. בלי מס הכבסה דרוח בקי. מי שם? מי שם מי עוד?

לאט לאט מרויח צ'רלי יותר ויותר כסף ואוסף את השטרות בידו... לפתע, שעה שהוא גורף כמה שטרות, בשלחת רגל ומישהו מניח את כף רגלו על גבי ידו של צ'רלי המחזיקה בקלפים. אינסטינקטיבית מנסה צ'רלי למשוך את ידו. תוך כדי כך הוא מרים את עיביו כלפי מעלה בכעס, מוכן לטרוף את האיש שהעז להניח את כף רגלו על ידו. במבט מלמעלה הוא מבחין בששון המניח את רגלו עליו. ליד ששון ביצב גדליה, גוש בשר עבקי ואימתני. זה שולח את ידו ובמשיכה אוסף את שטרות הכסף שבידו של צ'רלי.

האנשים שעמדו מסביב לצ'רלי ברתעים מעט ומסתכלים במחזה. ששון איבד מסיר את רגלו מכף ידו של צ'רלי. השיחה ביניהם מתנהלת כשצ'רלי כורע וששון וגדליה הענק ביצבים מעליו.

צ'רלי (מנסה להתחנף)
אהלן ששון.

ששון:

ירפי! ירפי! אני רואה עסקים טובים אתה עושה
כאן!

צ'רלי:

אני יכול לקבל חזרה את היד שלי?
ששון מסיר את רגלו. צ'רלי מתרומם, ניצב מול ששון וגדליה

ששון:

אתה מכיר את גדליה?

צ'רלי (במין חיוך אנוס)

אהלן גדליה, דווקא ירפי לראות אותכם פה...

ששון:

לא רואים אותך בזמן האחרון... חשבתי אולי
עברת לצפון תל-אביב?

צ'רלי:

לא, לא... אני רק קצת עסוק... אתה רואה...

ששון:

זה יפה ככה? אתה יודע כמה אני ואשתי אוהבים אותך...
ואתה אפילו לא בא לבקר...

צ'רלי:

באמת זה לא בסדר... אני אבוא בהזדמנות הראשונה...

ששון:

אתה לא שכחת יש לך גם חרב קטן אצלי?

צ'רלי:

איך אני יכול לשכוח דבר כזה!

ששון:

כמה כסף יש כאן, גדליה?

גדליה:

תספורד! אבי התבלבלתי...

גדליה מוסר לששון את שטרות הכסף שהוציא מידי צ'רלי. ששון מתחיל לספור את השטרות בזריזות, כמו קופאי של בנק. גדליה מוציא אותה שעה חבילה בזמנה של שטרות מכיס חולצתו של צ'רלי. מסור גם אותה לששון.

צ'רלי:

תשאר משהו בשביל העסק!

ששון:

אתה לא אוהב להחזיר חובות, הא?

צ'רלי:

אוהב, למה לא אוהב? ... אבל היה קצת מצב קשה בזמן האחרון, אתה יודע...

ששון:

בטח שאבי יודע... אבל ככה זה צ'רלי. בענינים של כסף צריך אמון. אם לבן-אדם אין אמון, מאיפוא יבוא לו הכסף?

צ'רלי:

אתה חושב שאבי לא רוצה להחזיר?

לפתע מופיע צמד שוטרים המתקרבים אל המקום בו עומדים צ'רלי וששון. במהירות הופך צ'רלי את מגירת העץ והופך אותה למעין דוכן התלוי על כתפיו. משיכה אחת במכסה ומיד מתגלה מערכת של מחזיקי מפתחות, עטים ברבעים ומציתים ושאר אביזרים שימושיים קטנים, ערוכים שם. צ'רלי נראה כרוכל. הוא מתחיל מיד להכריז על סחורתו.

צ'רלי:

עשר לירות! עשר לירות! רובסון נעשר לירות! לא צריך בבזין! לא צריך גז! עובר על חשמל! פטנט אמריקאי! אלף סיגריות בלי להחליף מצית!

השוטרים מתקרבים אליו. ששון בוטל משהו מהתיבה של צ'רלי, כאילו הוא קונה. השוטרים מתקרבים ומרחחים סביבם. צ'רלי מאותת להם בידו לשלום. ששון בוטל עט ומעביר לצ'רלי שטר של עשר לירות. ששון וגדליה מסתלקים. גם השוטרים מסתלקים. צ'רלי סוגר את התיבה שלו ומניח אותה על הארץ.

צ'רלי:

זה לא יעבור לו בשקט. הוא בדים אותו.

58. חורף-יום. רחוב שכונתי

מיקו וצ'רלי הולכים ברחוב. לפתע הם ראים.

59. חורף-יום. חזית בית הקפה

מכוניתו של ששון חונה ליד בית הקפה. במרחק מה ממנה עומד סיד על סולם ושוקד בסידוד הקיר. ליד הסולם פחי סיד רבים.

60. חורף-יום. חזית בית הקפה

מיקו וצ'רלי בוטלים קופסאות צנע מן הסייד ומורחים בהן את מכוניתו של ששון. לפתע יוצא ששון החוצה ולתדהמתו רואה את המתרחש.

ששון:

צ'רלי בן זונה...

צ'רלי ומיקו מתחילים לברוח. דרכיהם מתפצלות. גדליה יוצא למדפסת בדהם.

ששון:

יחמר. אמרתי לך אלף פעמים לשים עין על האוטר.

ששון וגדליה מתחילים לרוץ אחרי צ'רלי. לאחר פסיעות אחדות ששון מתחרט והם חוזרים למכוניתו. מתניעים אותה. בוסעים בעקבות צ'רלי.

61. חורף-יום - רחוב ראשי לפני השכונה

צ'רלי במלט למרכז הכביש. הוא מביט לאחור

62. חורף-יום - כביש ראשי ליד השכונה

מכוניתו של חיים זוהר מתקרבת.

63. חוץ-יום. רחוב ראשי ליד השכונה

צ' רלי עומד עתה ליד מכובית אמריקאית חזנה ופותח במהירות את מכסה המנוע שלה. אחר כך קופץ למרכז הכביש וחוסם בגופו את הדרך לפני רוברט וגילה.

64. פנים מכובית - יום - רחוב ראשי ליד השכונה

רוברט וגילה הזדהמים רואים

65. חוץ - יום. רחוב ראשי ליד השכונה

מתוך המכובית הנוסעת בראה צ' רלי כאשר הוא חוסם בגופו את הדרך. המכובית בעצרת. צ' רלי משרבב ראשו בחלון.

צ' רלי

סליחה. אבל המכובית שלי פה התקלקלה. אפשר

לצטוע אתכם סרמפ?

צ' רלי אינד מחכה לתשובה. הוא פותח את הדלת של המושב האחורי ובכנס פנימה.

66. פנים-מכובית ששון - רחוב ראשי ליד השכונה

גדליה וששון זועמים תוך כדי בסיעה. הם מביטים קדימה ורואים

67: חוץ-יום. רחוב ראשי ליד השכונה

צ' רלי בכנס למכובית ליד רוברט והמכובית אצה לדרכה. מכוביתו של ששון בראית רודפת אחריה.

67א'. פנים-מכובית זוהר - יום

צ' רלי במושב האחורי מעיף מבטים מלאי דאגה במכוביתו של ששון הדולקת בעקבותיהם.

67ב'. חוץ-יום. מכוביתו של ששון

מכוביתו של ששון מנקודת מבטו של צ' רלי

67ג'. פנים - מכובית זוהר - יום

צ' רלי:

אתם בוסעים העידה, לא?

רוברט:

כן.

צ' רלי:

יופּי. גס אני בכּוון זה. תן גז.

צ' רלי מעיף מנטיס לאחור.

צ' רלי:

תשמע אם רק לא אכפת לך תן קצת יותר גז. אני פשוט ממהר.

רוברט:

תסלח לי מאד אבל איבני יכול לנסוע במהירות בשטח בנרי.

צ' רלי:

תפנה ימינה, תפנה ימינה אמרתי לך.

רוברט מפנה את מכוניתו ימינה.

צ' רלי:

ועכשיו שמאלה, שמאלה אמרתי לך. איך קוראים לך אמרת?

רוברט:

רוברט.

צ' רלי:

כל הכבוד רוברט. ועכשיו תראה לי איך נוסעים באמת. תן גז חביבי תן גז.

רוברט מגביר את המהירות צ' רלי מסתכל בעצבנות לאחור. הוא רואה

68. חוץ-יום. רחוב

מכוניתו של ששון דוהרת בטירטור עז כשעשן מתחיל לעלות ממנועה.

69. פנים-יום. מכונית רוברט

צ' רלי:

תגיד לי חביבי מי נתן לך רשיון נהיגה. ככה נוסעים ככה?

רוברט:

תסלח מאוד אבי אינני מוכן לעבור על חוקי התנועה.

צ'רלי:

תגידי לי את לא יכולה להסביר לרוברט הזה שאני
ממהר.

גילה:

רוברט, השתדל לנסוע קצת יותר מהר.
רוברט מדליק את הרדיו. נשמעת מוסיקה של צ'יקו בסקי.

רוברט:

תשמעי גילה - זה צ'יקו בסקי.

צ'רלי:

חבניני, מה יש לך עכשיו עם צ'יקו בסקי. חתן גז.

רוברט:

אבל זה הקובצ'רטו לפסנתר של צ'יקו בסקי.
רוברט מתחיל לפזם את הקובצ'רטו.

צ'רלי:

תגידי לי, אין לך השפעה על הזמר הזה?
סע ימינה, סע ימינה בחייאת אללה שלך. ימינה.
לפתע מתקרבת לעברם משאית ענקית. רוברט סוטה ימינה ועוצר חדות.

70. תרז-יום. רחוב

צ'רלי קופץ מן המכונית החוצה. פותח את הדלת של רוברט.

צ'רלי:

תגידי לי חבניני, אתה רוצה להרוג אותנה פה?
אתה אמנם בטוהובן - כל הכבוד לך אבל אני רוצה
לחיות ויש לי פגישה בעיר.
צ'רלי שולף את רוברט מן המושב הקדמי, דוחף אותו למושב האחורי וסורק
את הדלת מאחוריו. צ'רלי נכבס למושב הקדמי.

71. פנים מכובית ששון - יום

ששון וגדליה רואים לתדהמתם מבעד לעשן המתמר ממכוביתם כי

72. חוץ-יום. רחוב

צ'רלי נכבס ויושב ליד גילה. מתניע את המכובית ונמלט.

73. פנים - מכובית ששון

ששון:

ראית את המלוכלך הזה, נתנה לו לשבת על ידה.

גדליה:

החריין הזה מדליק את כל הבחורות

74. חוץ-יום. רחוב

שוט כללי שבו נראות שתי המכוביות יחד כשהן רודפות זו אחרי זו.

75. פנים - מכובית רונדט

צ'רלי:

תגידי לא יכולת למצוא לך נהג יותו טוב ממנו?

גילה:

הוא לא נהג הוא ידיד

צ'רלי:

תראי חביבתי, אני לא ירצה להתערב. אבל עם

ידידים כאלה את לא תגיעי רחוק. לאן אמרת

שאתם נוסעים?

גילה:

לאכול צהרים.

צ'רלי:

בנית או במסעדה?

גילה:

מסעדת בית אמריקה

צ' רלי:

לא?!!

גילה:

למה?

צ' רלי:

זה בדיוק המסעדה שאני בוסע לשם. רק שאני
באמת ממהר.

צ' רלי מגביר את המהירות.

רוברט:

תסלח לי אבל לפי דעתי אתה בורג במהירות
מופרזת.

גילה:

אל תדאג רוברט.

רוברט:

גילה. אני אומר לך שהאיש הזה יהרוג אותנו.

צ' רלי:

תראה אדון רוברט. אתה בהגת שתקתי. אני בורג
תשתוק אתה. איפוא הנימוס שלך, אדון רוברט.

רוברט:

אני מצווה עליך לעצור את המכונית

גילה:

רוברט. אל תהיה ילד בחייך!

רוברט:

אני לקחתי אותך ואת המכונית שלמים ואני צריך
להחזיר אותכם שלמים. זוהי ממש חוצפה. אני אומר
לך, אני לעולם לא נתקלתי בהתנהגות כזאת. בחוץ
לארץ לוקחים אנשים כאלה ושמים אותם במסור. אני
מבקש ממך תגידי לו שיפסיק לבסוע כמו מסורף.

צ' רלי מחליף תחנה ברדיו - בשמעת מוסיקה ערבית.

צ' רלי:

תשמע איזה יופי!

רוברט:

אבל זה לא צ' יקובסקי

צ' רלי:

(מחקה את רוברט) אבל זה לא צ' יקובסקי...
בטח שזה לא צ' יקובסקי. זה פאריד אל אטרש יא
אקרוס.

76. חונ-ירוס - חזית בית אמריקה

מכוניתו של רוברט בעצרת ליד חזית הבית. צ' רלי גילה ורוברט יוצאים
מן המכונית ובכססים לתוך הבית.

77. חונ-ירוס. רחוב

מכוניתו של ששון חונה בצד הדרך. עולה ממנה עשן רב. ששון מנסה לכבות
את האש במגווע עם מכשיר כיבוי.

78. פנים-ירוס. אולם הכניסה של בית אמריקה

צ' רלי גילה ורוברט בכססים ובעמדים ליד המעלית. רוברט מיוזע ומפוחד כולו
מוציא ממחטה ומתחיל למחות את זעתו. ברגע מסויים בו עומד רוברט עם גבו אל
צ' רלי וגילה נפתחת המעלית. צ' רלי וגילה בכססים פנימה. הדלת בסגרת אחריהם.
רוברט סובב ורואה שהדלת בסגרה ואחר כך רץ במדרגות למעלה.

79. פנים - מעלית. בית אמריקה

צ' רלי וגילה עולים במעלית.

גילה:

איפוא רוברט?

צ' רלי:

בטח הוא יגיע תיכף.

80. פנים-יום. חדר המדרגות בבית אמריקה
דוברט רץ יגע במדרגות.
81. פנים-יום. אחת הקומות בבית אמריקה.
דלת המעלית נפתחת צ'רלי מביט קדימה ורואה
82. פנים-יום. חדר מדרגות בבית אמריקה
דוברט עולה רצוף.
83. פנים-מעלית. בית אמריקה
צ'רלי לוחץ על כפתור, ומוריד את המעלית לקומה התחתונה. לפני שהדלת
נסגרת אפשר לראות את דוברט שהבחין בהם.
84. פנים-יום. חדר המדרגות בבית אמריקה
דוברט רץ במרדד המדרגות.
85. פנים-יום. אולם הכניסה בבית אמריקה
דלת המעלית נפתחת וצ'רלי רואה מבלי שגילה מבחינה את
86. פנים-יום. חדר כניסה בבית אמריקה
דוברט רץ לכיוון המעלית
87. פנים-מעלית
צ'רלי לוחץ שוב על הכפתור של הקומה העליונה והמעלית שוב עולה.
88. פנים-יום. אולם הכניסה בבית אמריקה
דוברט בא בריצה אל דלת המעלית הסגורה וחרבס בה בזעם. הוא מביט בלוח
המספרים ורואה.
89. פנים-יום. אולם הכניסה.
לוח מספרי הקומות. הלוח מראה כי המעלית עולה מעלה.
90. פנים - יום. חדר מדרגות
דוברט עולה מיוזע למעלה.

91. פנים-יום. קומה עליונה בבית אמריקה
צ'רלי וגילה יוצאים מן המעלית. רורברט מגיע בלי לחוש בהם ובכנס לתוך
המעלית. דלת המעלית בסגרת. צ'רלי מביט על לוח המספרים ורואה

92. פנים-יום. קומה עליונה
לוח הספרות המראות כי המעלית יורדת מטה.

93. פנים-יום. קומה עליונה.
צ'רלי מסמן באדיבות לגילה ללכת לפניו במסדרון. הוא מושיט יד ושולף
פקק חשמלי גדול מתוך ארון פקקי החשמל תוך כדי הליכה.

94. פנים - יום - בתוך המעלית
המעלית נעצרת ורורברט חש כי נעצר בין הקומות. הוא מכה בחוזקה על
דפנות המעלית.

95. פנים - יום. מסעדת בית אמריקה
גילה וצ'רלי בכנסים למסעדה. מלצר בא לקראתם ומושיב אותם ליד שולחן
המטקיף אל הנוף.

צ'רלי:

מגזים קצת הרורברט שלך!

גילה:

נחיי שאני מתחילה לדאוג לו.

צ'רלי:

מלצר?!

המלצר מתקרב אליהם.

מלצר:

יש לנו כמנה ראשונה פטה אווז. חסילונים ברוטב
מרק בצל, אומלט שמפיניון, ארטישוק ממולא ברוטב
בשר.

גילה:

אני רוצה חסילונים ברוטב.

מלצר:

והאדון?

צ'רלי:

אהה... מה הסלט שאמרת?

מלצר:

סלט שבולולים ברוטב

צ'רלי:

יש ארלי סתם סלט בלי ה...?

המלצר יוצא.

גילה:

איך אמרת שקוראים לך?

צ'רלי:

צ'רלי.

גילה:

צ'רלי?!

צ'רלי:

משהוא לא בסדר בשם הזה?

גילה:

לא משנה. פשוט לא הכרתי אף אחד שקוראים לו

צ'רלי. אתה גר בסניבה שלגו.

צ'רלי:

באזור.

גילה:

איך זה שלא בפגשבו אף פעם?

צ'רלי:

אבי דוקא ראיתי אותך כמה פעמים. גילה זוהר לא?

גילה:

רגע רגע... בדמה לי שאני בזכרת. אתה קבלן, לא?

צ'רלי:

מה פתאום קבלן?

גילה:

אני לא יודעת. אתה בטח דומה לו.

ברגע זה מגיע המלצר עם המזנות הראשונות. תוך כדי אכילה הם ממשיכים בשיחה.

מלצר:

מה תשתו?

צ'רלי:

שמפניה.

המלצר הולך.

צ'רלי:

אז תגידי איך זה להיות הבת של זוהר המפורסם?

גילה:

דווקא לא רע. ומה עושה האבא שלך?

צ'רלי:

אבא שלי עושה... עיבינים... משקאות, את יודעת...

גילה:

דמקעות?

צ'רלי:

לא בדיוק. אבל אפשר לקרוא לזה גם ככה.

גילה:

אז אני חושבת שאני זוכרת אותך. לא היית במסיבה

של יצחק גולדבטי?

צ' רלי:

שאני לא אהיה אצל גולובטי. בטח שהייתי. אני וגולובטי מכירים עוד מהגן.

גילה:

אבל גולובטי יותר מבוגר מאבא שלי?

צ' רלי:

זאת אומרת... (מגמגם) הבן שלו היה איתי בגן וגולובטי היה מביא אותו.

גילה:

באמת. עולם קטן! ואתה גם כן בנקאי?

צ' רלי:

לא בדיוק.

גילה:

אלא?

צ' רלי:

כל מיני עסקים.

גילה:

כמו למשל?

צ' רלי:

אני יודע. אלף דברים... כל יום משהו אחר. אני מתפשט ומתרחב. היום פה מחר שם. את יודעת אין זה בביזנס.

גילה:

אתה מזכיר לי את אבא שלי. אתם אנשי העסקים כמה שיש לכם לא מספיק לכם. תמיד רוצים עוד ועוד. לפתע פניו של צ' רלי קופאות. הוא מבחין בעזרא שבמצא במקום כעוזר מלצר. הוא אוסף כלים מאחד השולחנות הסמוכים. מבחין בצ' רלי ואינו מאמין למראה עיניו. צ' רלי רואה שעזרא הנבחין בו ומסב את פניו למנו ומסתתר מאחורי

התפריט שהוא בוטל לידי. עזרא מתקרב לעבר צ'רלי.

עזרא:

כסף צ'רלי.

צ'רלי מגיף לו יד לשלום ותוך כדי כך קורץ לו שילך מהמקום. אבל עזרא איבד מבין את הרמז.

עזרא:

מה אתה עושה כאן?

צ'רלי (תוך כדי קריצה בוספת)

אתה יודע כמו בכל יום שלישי.

עזרא (בגמגום)

אה. כן בטח. כל יום שלישי ולפעמים גם יום חמישי ושישי.

תוך כדי כך עזרא מסתלק מהשולחן.

גילה:

אני רואה שאתה מבקר כאן לעתים קרובות. אתה ממש בן בית כאן.

צ'רלי:

אני אגיד לך האוכל לא רע פה אבל המלצרים ממזרים. אם תה משאיר להם טיפ שמן, חושבים יעני חברים.

צ'רלי וגילה מסיימים את הארוחה. צ'רלי מזמין חשבון כשהחשבון מגיע על צלחת צ'רלי בעמד ומתחיל לחטט במבוכה בכיסו. לפתע זכבס רוגרם למסעדה כשהוא מיוזע ועיף.

צ'רלי:

ככה מתנהגים רוגרם. אבתנו מחכים לך כבר שעה ואתה לא מגיע. איפוא אתה מסתובב שובב.

רוגרם:

אל תשאלו מה קרה. המעלית התקלקלה. זה היה יכול להגמר באסון.

המלצר - עזרא מהמהם לתשומת לב כשהחשבון עדיין בידו. צ'רלי מרמז לו נעיביר להעביר את החשבון לרוברט.

עזרא: (לרוברט)

סאדון מלווה את הגברת? החשבון בבקשה!
רוברט מסתכל בחשבון. צ'רלי מציץ מעבר לכתפו בחשבון. רוברט מוציא כסף ומתחיל לשלם ואז:

צ'רלי:

לא בא בחשבון רוברט - אני משלם.

רוברט:

לא לא כל התענוג שלי..

צ'רלי:

לא. אני משלם

רוברט:

לא בא בחשבון. אחרי שאתם כל כך דאגתם לי
רחיכיתם לי, אני משלם.

צ'רלי:

אה, אם אתה עומד על זה... אבל בפעם הבאה
אני מזמין. מבטיח רוברט?!

צ'רלי רגילה מתרחקים לכיוון היציאה מהמסעדה. המצלמה מתקרבת אל
רוברט כשעומד ומרבה שטרות כסף בידי המלצר.

96. חורף-לילה. חזית בית הקפה בשכונה

צ'רלי הולך מבסוט. מלטף את בטנו ושורק. הוא בכבס לבית הקפה.

97. פנים - לילה. בית הקפה של ארלין

צ'רלי בכבס לתוך בית הקפה. הוא מבחין במיקו העומד ליד הטלפון
הצ'רלי.

צ'רלי:

מה בשמע מיקו?

מיקו:

'תה לא יודע איזה צחוק היה עם ששון! בשרף

מיקו (ממסיד)

לו כל המבוע של האוטו מתי שהיה רודף אחריך. איזה צחוק.

צ'רלי:

לא רק שנשרף לו המבוע אלא שסידר לי גם ארוחה מצויינת.

מיקו:

בא נעבוד עליו עוד פעם.
צ'רלי לוקח את הטלפון. מיקו משלשל אסימון עם חום.

צ'רלי:

אלו. מי זאת הגברת ששון? ... אפשר לדבר עם ששון?

98. פנים-לילה. ביתו של ששון

יפה ליד הטלפון

יפה:

ששון לא בבית. מי רוצה אותו?

99. פנים-לילה. בית הקפה של ארלין

צ'רלי:

זה מהמשטרה. זה רב סמל קרסו מדבר. הנפה הדרומית... איבנו? איפוא הוא? מי את? את אשתו... לא הביטי, שום דבר לא קרה. אנחנו רק מחפשים אותו על משהו קטן. איזה בירור קטן. תראי גברת אני לא רשאי להגיד לך במה העבין. אך כשהוא יבוא תמסרי לו בבקשה שיתקשר דחוף עם רב סמל קרסו ממחלקת העבירות על המוסר.

100. פנים-לילה. בית ששון

יפה:

מחלקת המוסר. מה הוא עשה? ...

101. פנים-לילה. בית הקפה של ארלין

צ'רלי:

מצטער גברת. אבל אני לא יכול להגיד לך במה העבין... תראה זה עם איזה תלונה של איזה גברת

צ'רלי (ממשיך)

שמיישהו זטפל אליה. אבל נאמת גברת ששוין זה
שום דבר. רק שיבוא שיטלפן דחוף. אם הוא לא
יתקשר אתנו אנחנו נתקשר אתו.

102. פנים-לילה. בית ששוין

יפה:

הלו הלו משטרה. מה זה איתכם... אדון קרסו...
למה אתה לא עוזה לי. אני רוצה לדעת מה עשה
בעלי. הלו.. הלו...

103. פנים-לילה. בית הקפה של ארלין

תוך כדי כך שצ'רלי מדבר בטלפון בכבסים ששוין וגדליה לבית הקפה. הם
בכבסים קרוב קרוב ונעמדים מאחורי גבו של צ'רלי. כשצ'רלי מבחין בהם
הוא משנה את טון דיבורו בטלפון.

צ'רלי:

הלו... לא... תראי, באמת גברת ששוין זה שום
דבר... לא צריך בכלל שהוא יתקשר. קיבלנו הודעה
שהוא בכלל לא קשור לעניין הזה. זה פשוט טעות.
לילה טוב.

צ'רלי בותן את האפרכסת למיקו. מיקו מביח אותה במקום. הוא מושך החוצה
את האסימון. צ'רלי עומד בבוך מול ששוין וגדליה.

ששוין:

שמעתי אתה מחפש אותי רב סמל קרסו!?

צ'רלי:

הו יופי שאני פוגש אותך. בדיוק רציתי לדבר
אתך בעניין החוב.

ששוין:

סוף סוף אתה מתחיל לדבר כמו גבר. בבקשה!
בו, בוא נשב בדבר על החובות. גדליה. תעשה
שולחן לצ'רלי.

ששוין מהווה קידה באבירות ומראה לצ'רלי בידו את הדרך לשולחן לידו ישב.

ששון (ממשיר)

בוא! תשב איתנו. תאכל תשתה. כבר מזמן לא ישבת
עם חברים שלך צ'רלי. בוא. היום אתה אורח שלי.

צ'רלי:

לא באמת... תודה רבה... אני ממהר... יש לנו
היום אורחים בבית. יש אצלנו ארוחה חגיגית.

ששון:

ארוחה חגיגית? יופי! ואת ששון לא מזמינים? אה?
יופי! את ששון מזמינים רק כשצריך ממנו כסף אה?

צ'רלי:

לא. זאת סתם ארוחה. זאת לא חגיגה שלי. איזה דודים
של אמא שלי שבאו מבית-טאן. לא משהו חשוב.

ששון:

אם לא חשוב אז בוא תשב תאכל. כל המסעדה שלך.

צ'רלי:

כן, אבל אני מוכרח לזוז מחכים לי.

ששון:

אתה רואה! זה כבר לא יפה. אתה הולך בלהעליב! בכוך
גדליה שזה לא יפה שצ'רלי ילך עכשיו הביתה.

גדליה:

לא שזה לא יפה אלא שזה גם מעליב.

ששון:

אתה רואה. כולם אומרים.

צ'רלי:

או.קי. אז אני אשתה רק כוסית אחת לחייך ולחיי הנריאות
שלך.

צ'רלי מתישב ליד השולחן של ששון. ששון וגדליה יושבים שם. מפינות שרבות
של הקפה מתחילים להתקבץ אנשים שונים אל שולחנו של ששון.

ששון:

מה זה! מה זה ארליך? מה זה השולחן עוד דיק?!
תביא משהו לאכול! אתה לא רואה בני אדם רעבים?
ששון מוזג כוסית וצ'רלי לוקח אותה.

צ'רלי:

לחיי הבריאות שלך ששון.
צ'רלי שותה ומתרומם. גדליה מתרומם אף הוא ושם על צ'רלי את ידו.

גדליה:

אי אפשר לקום מהשולחן של ששון בלי לגמור.
צ'רלי מתישב. ששון דוחף צלחת מולו.

צ'רלי:

או. קיי. רק את זה ודי. אני גומר את זה והולך.

צ'רלי מתחיל לאכול. מבטיהם של ששון וגדליה וכאר האורחים מסביב לשולחן בעוצות נו. בדאה כי צ'רלי סובל מכך שהוא באלץ לאכול. אבל הוא מתגבר ואוכל. הוא לועס בפה מלא ובמהירות, כמי סרוצה לגמור עם הענין מהר. כשהוא מסיים הצלחת, הוא שרב קם ממקומו.

ששון:

איפוא אתה הולך, צ'רלי? תראה איזה יופי של
ביצים הכננו בשבילך?!

גדליה מסיים צלחת מלאה ביצים קשות אל מול פניו של צ'רלי. הוא בוסל אחת מהן ודוחף אותה אל פיו של צ'רלי. צ'רלי באלץ לאכול. כשהוא מסיים את הביצה, מגיש לו גדליה עוד ביצה. צ'רלי כבר לוקח אותה אל פיו בעצמו.

ששון:

יופי, צ'רלי. אני רואה דווקא יפ לך תיאבון. אתה
לא רואה שהיא צמא, גדליה? תן לו משהו לשתות!
גדליה מוזג לצ'רלי עוד כוסית מבקבוק העראק.

ששון:

תאכל תביני, תאכל! אל תדאג לחטבון! ששון משלם!

מיקו מסתכל בצ'רלי. הוא רואה אותו סובל ונולע, סובל ולועס. מיקו משתתף בכאביו כאילו הוא עצמו באלץ לאכול בעל כורחו. צ'רלי נראה כמי שעומד להקיא.

ששון:

מה יש לך צ'רלי? אתה לא מרגיש טוב? זה לא טעים לך אולי הביצים של ארליך!

צ'רלי:

למה? זה דווקא בסדר גמור.

ששון:

ארליך! אתה לא רואה השולחן ריק וצ'רלי עוד רעב. תביא עוד משהו.

צ'רלי:

אני צריך ללכת. אמרתי לכם יש לי אורחים לארוחה חגיגית.

ששון:

מה אתה אומר גדליה? בתן לו ללכת או בעשה לו פה ארוחה חגיגית?

גדליה:

בטח בעשה לו פה, למה אהבנו לא הזמינו שמה! ארליך מגיש לשולחן עוד ערמה של צלחות. על כל צלחת מזון אחר - אורז, שעועית מקרובים וכו'. צ'רלי בוכח שאין לו ברירה ביחוד בוכח מבטור המאמץ של גדליה והוא מתחיל לבלוע. תחילה הוא לועס בכוך. אחר כך הוא מרגיש שאיבד יכול לדחוס יותר אל תוכו. על פני כל הסובבים את השולחן הבעות של מתח. צ'רלי נראה כמי שעומד להשבר בכל רגע. לפתע מפסיק צ'רלי לאכול. הוא שואף אויר. הוא איבד יכול לגמור את הצלחת שלפניו.

ששון:

מה זה צ'רלי? לא מספיק שאתה חייב לי כסף, אז אתה גם מעליב אותי? זה יפה ככה צ'רלי?

גדליה:

אולי אין לו תיאבורן? אולי בביא לו איזה זבסה
שתביא לו את התאבורן?
צ'רלי ממשיך לאכול וגומר את כל מה שיש בצלחת.

ששון:

ארליך תביא את ההפתעה!
(לצ'רלי) יופי צ'רלי. אכלת כמו ילד בונה,
עכשיר תקבל מנה אחרונה.
ארליך מביא קערה ענקית של פודינג שוקולד

ששון:

תראה איזה פודינג שוקולד. ספישל דה-לוקס עשה
במיוחד בשבילך ארליך.
צ'רלי מביט במבט מיואש בקערת הפודינג ובשעה שהוא עומד לתקוע את הכף לתוך
הקערה מתפרצת יפה אל תוך הקפה.

יפה (בקול ובהתרגשות רבה)

ש-שון! ש-שון! או, הנה הוא יושב כאן! ואני
חשבתי הכביסו אותך כבר בפנים! הלב שלי ברח
ואתה יושב פה ועושה חיים! אתה יודע המשטרה
מחפשת אחריך? יותר טוב אתה תלך אליהם לפני
הם יבואו אליך!

ששון:

ששש... ששש... מה יש לך אתה? מה את עושה צעקות?
את לא רואה כאן זה ענין של גברים! תלכי הביתה!
תחכי לי שם!

יפה:

ענין של גברים, הא? תסתכלו עליו! אתה חושב
שאני לא יודעת מה עשית? אמר לי הקצין קרסו,
אמר לי בטלפון, אתה התעסקת עם איזה לוליסה!
צ'רלי עומד לפרוץ בצחוק. ששון מסתכל בו בזעם. יפה ביגשת אל ששון ומנסה
למשוך אותו עמה

ששון:

תעזבי אותך מהשטרות. איזה קצין קרסו? אין קצין
כזה בכלל במשטרה! מתחר אותך! אל תעשי לי כאן בופות
לפני החברים!

יפה:

אתה אל תהיה גבור גדול פתאום לפני החברים. אתה
עכשיו הולך איתי הביתה או אני הולכת ומספרת
למשטרה אתה כאן...

ששון:

נסדר... נסדר... אני כבר בא! מה את עושה רעם כזה?

צ'רלי מתחמק ויוצא מהמסעדה. מיקו מתגנב אחריו.

104. חרץ-לילה. חזית בית הקפה של ארלין.

מיקו וצ'רלי יוצאים מבית הקפה. צ'רלי שפוף אוחז בניטנו ומפנף לשלום למיקו.
כל אחד מהם הולך לדרכו.

105. חרץ-לילה. חזית בית צ'רלי:

צ'רלי מחקרב לעבר הבית ובכנס לחצר בעמד ליד הברז ומקיא. אחר כך הוא שוטף
את פניו ומנגב אותם במגבת התלויה על חבל הכניסה. אחר כך הוא הולך לדלת
הבית פותח אותה בכנס פנימה וסוגר את הדלת אחריו.

106. פנים-לילה-סאלון בית צ'רלי

צ'רלי חוצה את הסלון ומביט באחיותיו הישנות. ביגש אליהן ומכסה אותן. אחר
כך הוא הולך לחדרו.

107. פנים-לילה. חדרו של צ'רלי

צ'רלי מתישב על מיטתו ומסיר את חולצתו. הוא שומע את פלורה.

108. פנים-לילה. חדר המיטות של פלורה

במיטה הזוגית שוכנים פלורה וזכי

פלורה:

זה אתה צ'רלי? עוד פעם באת כל כך מאוחר? האוכל
כבר התקרר אתה רוצה שאני אחמם לך אותו?

109. פנים-לילה, חדרו של צ'רלי

צ'רלי מעורה את פניו.

צ'רלי:

אל תזכירי לי בחיים את המילה אוכל.

110. פנים-לילה, חדר המיטות של פלורה

פלורה:

בחיי הוא משגע אותי. לא יודעת מה לעשות אתו.

זכי:

פס פס פס.

פלורה מפנה אליו את פניה והוא קורץ לה.

זכי:

בואי אלי חלת שבת שלי.

פלורה:

השתגעת עכשיו? עוד פעם אתה מתחיל? אתה

תעיר את הילדים.

זכי:

למה את עושה לי ככה?

פלורה:

איך ככה?

זכי:

כמה הבן-אדם יכול לסבול? מה את חושבת אני

מעץ?

פלורה:

שתיח?

זכי:

בחיי התורה! הבה תריחי... סיפה אחת אפילו

לא באה בגרון שלי.

פלורה:

לא תפסיק לשתות לא תקבל.

זכי יורד מהמיטה קודם על ברכיו מול פלורה השרועה על המיטה ומתחנן:

זכי:

רחמנות פלורה! רחמנות! כמה אפשר? מה את חושבת
אני, את רוצה שאני אלך לחפש בחוץ?

פלורה:

תלך ולא תחזרר!

זכי:

ואלק חמש עשרה שנה את שיגעת אותי! מימתי שבורד
צ'רלי חמש עשרה שנה לא בתת לי לבוא! עכשיו מה?
את רוצה לעשות כמו אז? שוב פעם תפסת קריזה?
את רוצה לי בש אותי?

פלורה:

אני לא יכולה עם מישהו שעראק מסריח לו כל היום
מהפה ואפילו זה יהיה שלמה המלך.

זכי:

אני מבטיח. אני מבטיח לך עיביים שלי שלא אסתה
יותר. אין מישהי בעולם שאני אוהב אותה כמך.
תראי... בחיי דיבי פלורה... כלב מי שמסקר אותך
תביטי בעיביים שלי פלורה, תביטי בטפתיים שלי
פלורה, אש ואלק אש וגחלים מה את לא רואה שאני
אש פלורה?

זכי מצסה לחבק את פלורה אך היא מסובבת אליו את גבה. זכי מתישב על הרצפה
בשען על המיטה שולף מתחת למיטה בקבוק עראק לוגם ממנו מעיף מבט לעבר אשתו
ראומר:

זכי:

יין ישמח לבב אנוש. ראשה עושה לו חור בראש.

פייד ארט

121. פנים-יום. מקלחת בית צ'רלי:

צ'רלי מתגלח באמבטיה. למרות מאורעות אמש רוחו טובה עליו. בחלון המקלחת
מופיע מיקו.

מיקו:

בורק טוב. מה נשמע?

צ'רלי:

אהלן, על הכיף כיפק

מיקו:

תראה צ'רלי. אבי באמת מצטער על מה שעשה לך
אתמול ששון.

צ'רלי:

עזוב, זה כלום...

מיקו:

מה כלום? תאמין לי אם הייתי קצת יותר גבוה
הייתי פותח אותו על שניים

צ'רלי:

אל תקח ללב מיקו. מי שלוקח ללב נשאר נמוך.

מיקו:

מה יש לך אתה מצב רוח כזה טוב על הבורק, חשבתי
אתה לא ישן כל הלילה ומקיא ומחזיק ת'בטן שלך
מרוג אוכל. מה הררוחת פיס או מה?

צ'רלי:

אסור לבן אדם להיות מבסוט?

מיקו:

ששון מילא אותך אתמול כמו כוסה מחשי ואתה מבסוט?

צ'רלי:

(מפזם) בחיים הכל עובר...

מיקו:

ואלק או שאתה מסתול או שקבלת מאיזה בחורה זפטה
במרח

צ'רלי:

שמעת מה אמרות עלי הבחורות?

מיקו:

מה יש לי אבי עם צ'חלוח?

צ' רלי:

לא שמעת אף פעם את ליילי או החברות שלה
מדברות עליך?

מיקו:

בטח שמעתי מה ליילי אומרת עליך

צ' רלי:

מה אמרה?

מיקו:

היא אומרת שאתה אלוף הפריצות מוריד אותי
לתרבות רעה.

צ' רלי:

אבי מוריד אותך, ואלק אתה יכול להוריד
עשר כמובן!

מיקו:

למה אתה שואל את כל השאלות האלה, מה בא
לך על ליילי?

צ' רלי:

לא! לא על ליילי

מיקו:

אז על מי?

צ' רלי:

אחת...

מיקו:

שאפה?

צ' רלי:

לוקס

מיקו:

תזהר צ' רלי, תזהר. גבר אסור לו להראות
שהוא מעוביין. אסור לך להראות לה שאתה מת
עליה, אחרת היא תאכל לך את הלב. אתה מוכרח

מיקו (ממסיר)

לשחק אותה אדיש אחרת היא תעשה ממך סמרטוט
ריצפה...

צ'רלי מנגב את פניו ואחר כך מביח את המגב.

צ'רלי:

ייללה מיקו בוא בתחפף מהבית.

צ'רלי יוצא מן המקלחת ומיקו בעלם מן החלון.

122. חונן-ירוס. מרפסת בית צ'רלי

מיקו מגיח מאחורי הבית ומתקרב לדלת. דלת בפתחת. צ'רלי יוצא וסוגר את הדלת
אחריו. צ'רלי ומיקו יוצאים מהמרפסת לכיוון השכונה.

123. חונן-ירוס. חזית בית צ'רלי

ששון הרואה את צ'רלי ומיקו מסתתר. לאחר שהם עוברים על פניו הוא יוצא
ממחבואו והולך לכיוון בית צ'רלי.

124. חונן-ירוס. מרפסת בית צ'רלי

ששון בכבס למרפסת ודופק על הדלת. הדלת בפתחת ובפתח עומדת פלורה.

פלורה:

בוקר טוב. מחפש את צ'רלי הוא יצא כבר.

ששון:

לא. אני רוצה להיכנס אצלו.

פלורה:

היום אדון ששון? אתה יודע אני לא מקבלת
היום. צריך להכין הבית ללילה.

ששון:

נחייאת רבי פלורה, יש לי משהו דחוף... את
מוכרחה לעשות לי טובה.

פלורה:

עוד פעם דחוף?

ששון:

מה אפשר לעשות?

מתוך הבית יוצא זכי בידו סל קביות גדול מלא בבקבוקים ריקים.

זכי:

ברקר טוב אדון ששון, מה הביא אותך פה אצלנו?

ששון:

אבי ואשתך יש לבו סידורים...

זכי:

סידורים? ... ואלק חבל אין לה סידורים עם עמלק.

פלורה:

אבי צריכה לפתוח לו בקפה. תלך למכולת של
ברוך ותביא כל מה שאמרתי.

זכי:

איך את אומרת ככה יהיה עיבים שלי.

פלורה מוציאה מחזייתה כמה שטרות כסף ונותנת אותם לזכי

פלורה:

תיקח ת' כסף ותלך למכולת, לא לקפה של ארליך

שמעת?

זכי הולך לעבר השכונה כשהוא מפזם.

פלורה:

יללה אדון ששון תיכנס בדאה מה יגיד הספל.

ששון ופלורה נכבסים. הדלת נסגרת אחריהם.

125. פנים-יום. סלון בית צ'רלי

ששון יושב ליד השולחן. מולו יושבת פלורה ומביטה בו. ששון לוגם מספל
קפה קטן.

פלורה:

עשית את כל מה שאמרתי לך?

ששון:

בטח עשיתי! מילה במילה מה שאמרת לי! לא
שכחתי שום דבר. בלעתי שבע שקדים מרים,
אחר כך לחצתי שום בציפורניים של יפה, ואחר
כך עשיתי מה אמרת לי עם הניצה קשה.

פלורה:

ומה?

טשון:

אחרי שבוע חשבתי שזה עבר למה יפה התחילה מרגישה לא טוב, היה בא לה להקיא. הייתי בסרת בתפס לה ההריון. אבל כלום. הלכנו לקופת חולים שלחו אותה לעשות בדיקות של צפרדעים. עשתה בדיקות של צפרדעים ולא יצא כלום. שום דבר.

פלורה:

אתה בטוח שעשית את כל מה שאמרתי לך?

טשון:

באמת התורה. את יודעת מה אמר לה הרופא?

פלורה:

מה אמר?

טשון:

אמר לה: תסלחי אלי את בעלך! שמעת אותו? בתור מה אני אבוא אצל רופא בשים, בתור אשה או בתור צפרדע?

פלורה:

הלכת?

טשון:

בטח הלכתי. מה אני יעשה? ... יפה אמרה אם אני לא הולך היא הולכת מהבית

פלורה:

ומה אמר הרופא?

טשון:

אמר אני צריך לעשות בדיקות, אמר אצלי אולי משהו לא בסדר, את שומעת, אולי אצלי משהו לא בסדר. שמרבה שנים היא לא תופסת הריון ואצלי משהו לא בסדר... מה את אומרת על זה?

פלורה:

כל הדופאים בזבזו כסף. תביא הספל בראה האמת.
ששון בותן את הספל לפ' דרה כשהוא מתות. פלורה הופכת את הספל על צלוחית
מריקה את שארית הקפה שבו ואחר כך מרימה אותו ומסובבת אותו בידיה.

פלורה:

תראה אדון ששון. אני רואה פה מספרה... מתי
היית פעם אחרונה אצל הספר?

ששון:

לפני שבוע.

פלורה:

אז זה לא זה... אתה משכת אולי ליפה בסערות?

ששון:

נאמת התורה אף פעם לא.

פלורה:

אני רואה פה משהו גבוה עם הרבה שערות...
אתה תפגוש את הדבר הזה וזה מה יביא לך הילד.

ששון:

איזה דבר גבוה, פלורה בחייאת רבי איזה דבר
גבוהה?

פלורה:

קשה לדאות בדיוק, משהו גבוה אולי כמו בית...

ששון:

איזה מן דברים זה פלורה, בית גבוה, סערות?

פלורה:

אתה יש לך בעיות אדון ששון, אני מצטערת.
לך בלגן חזק בספל

ששון:

אז מה לעשות פלורה? מה לעשות?

פלורה:

מתי אתה תראה את הדבר הגבוה הזה אתה תביא
אליך.

ששון:

איך אני אדע שזה הוא?

פלורה:

אני רואה שמישהו יספר לך... מישהו עם זקן,
יהיה לך קשה להגיע אליו בגובה אתה תיקח לו
מהשערות שלו תערבב אותו במים עם מלח ושתי
כפיות זעטר ואחר כך תבוא ליפה.

ששון:

בטוחה הפעם זה יעבוד?

פלורה:

אין כוח בעולם שלא תביא ילד עם יהיה לך
ניד הטערות הזה. יאללה תן עשרים ל'י ונגמור
לסדר הבית.

126. פנים-יום. בית הקפה של ארליך

מיקו וצ'רלי עומדים ליד הטלפון הציבורי. צ'רלי גומר לחייג ומסר את
השפורפרת למיקו.

מיקו:

הלו משפחת זוהר? מדברים ממשרדו של מר
צ'רלי. רק רגע.

מיקו מעביר את הטלפון לצ'רלי

צ'רלי:

שלום, אפשר לדבר עם גילה? ... סליחה?

127. פנים-יום. בית גילה

העוזרת עומדת ליד הטלפון ומדברת

עוזרת:

אני מצטערת אבל גילה נסעה עם ההורים שלה.

128. פנים-יום. בית הקפה של ארליך

צ'רלי:

לאן נסעה?

129. פנים-יום. בית גילה

עוזרת:

נסעו לקיסריה לשחק גולף

130. פנים-יום. בית הקפה של ארליך

צ'רלי:

תודה רבה. שלום.

צ'רלי סורק את הטלפון.

צ'רלי: (למיקו)

בוא.

סניהם יוצאים מביית הקפה.

131. חרץ-יום. מגדש מכוניות

צ'רלי ומיקו זכבסטים למגדש ומטילים בין המכוניות. הם מניטים במכוניות בוחנים אותם ובודקים את הדלתות. לבסוף הם נעצרים ליד מכונית אמריקאית גדולה ומפוארת. הם בודקים אותה, מתקרב אליהם סוחר הרכב.

סוחר:

מה אפשר לעשות בשבילכם?

צ'רלי:

איזה מודל המכונית הזאת?

סוחר:

72.

צ'רלי:

כמה עולה?

סוחר:

עזוב זה יקר זה לא בטבילך.

צ'רלי:

תן לי להחליט לבד. כמה?

סוחר:

ארבעים ושתיים אלף

צ'רלי:

זאת בארבעים ושתיים אלף? לפני שבוע מכרתי יותר חדשה בארבעים.

סוחר:

אם תרצה אותה נגמור כבר על מחיר.

צ' רלי:

טוב. אפשר לעשות סבוב לבדיקה?

סוחר:

בוא; אני אסע איתך.

צ' רלי:

לא, לא. אני אוהב לבדוק לבד.

סוחר:

אני לא בותן לבד.

צ' רלי:

מה יש לך לפחד? אני אשאיר לך ערבון.

סוחר:

כמה?

צ' רלי:

כמה. מה כמה? את הילד הזה אני אשאיר לך פה.

סוחר:

חביבי. אין לי זמן לבדיחות. אל תפריע לי בעבודה.

צ' רלי:

איזה בדיחות. אני משאיר לך את הילד הזה בערבון.

סוחר:

לא לוקח ילד ערבון.

צ' רלי:

תדע לך שאתה מפסיד קרובה בטוח.

סוחר:

בסדר, אבל מי זה משאיר ילד ערבון...

131 / 4 פנים-יום. מסעדת קיסריה

ליד שולחן במסעדה. על רקע מגרשי הגולף. יושבים - חיים, סימה, רוברט, גילה וכמה מידידיהם. לפניהם - מסקאות אלכוהוליים ומנות גדולות של גלידה. גילה ביראית משועממת. כולם מאזינים בהבאה לדבריו של רוברט.

דו ברט:

אין מה להשנות את הביצוע של ארתור רובינשטיין לקובצ'רטו לפסנתר של צ'יקובסקי עם מה ששמעתי לפני שנה בפסטיבל בזלצבורג. איך הידיים שלו מרחפות על פני המילקדות. הקהל היה מהופנט. רובינשטיין מוציא מהקובצ'רטו את המקסימום. הוא בוחן לו פירוש מיוחד משלו, וזה למעשה מה שעושה את רובינשטיין לגדול כל כך האינטרפרסציה האיסית המיוחדת.

סימה:

גילה מאד אהבת מוזיקה קלאסית. לימדנו אותה לבגן על פסנתר כבר מגיל חמש. את מכירה את הקובצ'רטו הזה לא?

גילה:

אמא תפסיקי!

דו ברט:

אז אני אזכיר לך... (מתחיל לפזם את הקובצ'רטו) גילה בראית מיואשת. סימה מפזמת יחד עם רוברט בזיופים קלים וצחקוקים כל סימה. לפתע בשמעת צפירת מכונת בנוסה יעקל דודל. כולם מפנים את ראשם ורואים:

132. חוף-יום. חזית המסעדה בקיסריה

צ'רלי בכנס לרחבת החניה נמכונת ההדורה אותה ראינו במגרש המכונניות. מוצד יוצא מהמכוננית ובכנס אל המסעדה.

133. פנים-יום. מסעדה קיסריה

צ'רלי בכנס ומתקרב לשולחן בו יושבים בני משפחת זוהר.

צ'רלי:

שלום לכולם. אני באמת מצטער שחכיתם לי כל כך הרבה זמן אבל פשוט היה פקק איום בדרך. הלו דו ברט! מה שלומך. שלום גילה. ואתה - נמח האבא של גילה. נעים מאד! שמי צ'רלי. ואת - אין לי ספק האמא של גילה. ממש שתי סיפות מים אתן. תאמיני לי אם לא הייתי מכיר אותך הייתי בטוח שאתן אחיות.

צ'רלי לוחץ את ידי כולם. גילה מחייכת באושר. כל היתר מתדעמים. צ'רלי מתישב בין כולם.

סימה (לגילה)

אני רוצה שתגידי לי מי המיפוס הזה?

גילה:

הוא אמר לך. קוראים לו צ'רלי.

צ'רלי:

מה חדש אצל צ'יקו נסקי רובנס?

רובנס:

אנחנו בדיוק דיברנו עכשיו על הקובצ'רסו לפסנתר שלו בניצוחו של ארתור רובינשטיין.

צ'רלי:

מה? רובינשטיין הפסיק להיות קבלן - עבר להיות פסנתרן?

כולם צוחקים צחוק מאולץ.

צ'רלי:

אני מתפלא עליכם שאתם יושבים במקום הזה! יש פה שדות איום. אני יושב פה כבר שעה ועוד לא קיבלתי גלידה ספישל.

חיים:

מלצר!

134. חוף-יום. מגרש מכוביות

מיקו יושב על מכסה מנוע. הסוחר מסתובב על ידו בעצבנות.

סוחר:

אמר חמש דקות. עברה כבר יותר משעה.

מיקו:

אולי נתת לו מכונה מקולקלת ובתקעה לו בדרך?

סוחר:

אני אומר לך הוא ישלם בשביל כל שעה. מה זה פה? משרד להשכרת מכוביות?

מיקו:

מה יש לך אתה? מה אתה מפתח? הנה אני כאן
בחור ערבוני לא?

סוחר:

ערבוני כמור לא שווה גרוש, מה אני אעשה איתך?

מיקו: (בעלב)

תראה אדוני, תגיד הכל אבל אל תגיד אני לא
שווה גרוש.

135. פנים-יום. מסעדה קיסריה

ליד השולחן יושבים הקרואים ומבהלים שיחה.

סימה:

אתה משחק גולף מר...

צ'רלי:

צ'רלי!

סימה:

מר צ'רלי?

צ'רלי:

אני משחק רק בעונה.

חיים:

כל פעם שיש לנו קצת זמן, אנחנו באים לכאן.
אנחנו מאד אוהבים את משחק הגולף.

צ'רלי:

אני מעדיף לרכב על סוסים.

סימה:

באיזה מועדון אתה רוכב?

צ'רלי:

אני יש לי מועדון פרטי. יש לי אדבע
סוסות באורורה ליד היילה שלי.

136. חוק-יום. מגרש מכוביות

סוחר מראה מכובית אחת לזוג ומציע אותה למכירה. מיקו משלב ידיו אחורנית והולך אתריהם.

קונה:

איזה שבה אמרת האוטו?

סוחר:

שבת ששים ותשע

מיקו:

ששים ושמונה.

סוחר:

טוב. מודל ששים ושמונה. אבל ירדה לכביש רק בששים ותשע (אל מיקו) אל תעזור לי, כן?

קונה:

כמה היא אוכלת?

מיקו:

חמש על ליטר... למה? גיר אוטומטי. גיר אוטומטי אוכל תמיד יותר דלק.

סוחר (אל מיקו)

אתה רוצה לסתום את הפה שלך ולא להתערב? תזוז מכאן! תלך! תחכה לי שם!

אשת הקונה:

הריפוד לא כל כך מוצא חן בעיני.

מיקו:

גברת את קונה פוטייל או אוטו?

הסוחר צותן במיקו מבט זועף.

קונה:

אפשר לקחת אותו לבסיון?

מיקו:

אם תשאיר לו את אישתך ערבו יתן לך.

הסוחר ביגש אל מיקו. דוחף אותו. מיקו מקרקר סביבו וצוחק.

כל הברוכים עדיין יושבים סביב השולחן. סימה מבהלת שיחה עם רורבס. חיים עם אחד האורחים. צ'רלי מדבר עם גילה.

גילה:

אני נורא שמחה שבאת.

צ'רלי:

גם אני שמח

גילה:

איך ידעת שאני פה?

צ'רלי:

הייתי צריך להיות בחיפה, במל. הגיע משלוח גדול של יבוא. אז בדרך חזרה החלטתי לקפוץ לפגוש כאן מיפהו.

חיים:

באיזה יבוא אתה עוסק?

צ'רלי:

יבוא של מוצרי יבוא.

חיים:

טוב, אבל איזה?

צ'רלי:

אנחנו מיבאים מה שקונים, מה?

חיים:

אתה גם בתקל בבעיות של רשיונות יבוא?

צ'רלי:

אני גם מיבא רשיונות

חיים:

סליחה?

צ'רלי:

תראה, מר זוהר, ביבוא בתקלים בבעיות של יבוא.

חיים:

העלאות האחרונות במס פגעו בסחורות שלך?

צ'רלי:

פה ושם אבל לא משהו מיוחד. מפסידים פה ומרויחים שם!

סימה:

חיים אנו מוכרחים לצאת כבוד. עומדים להתחיל במשחק הגולף.

כל האנשים בשולחן קמים. רק גילה, רוברט וצ'רלי בשארים לשבת.

סימה:

גילה! אתם לא באים לשחק?

גילה:

אמא, אין לי כח, אבל אולי רוברט ילך.
(אל רוברט) אתה הולך לשחק?

רוברט:

לא. אני מעדיף להשאר עם הצעירים.

כל הקרואים יוצאים החוצה מלבד רוברט, גילה וצ'רלי.

צ'רלי:

תגיד רוברט, איך זה אחד שאוהב מוסיקה כמוך
לא יודע לבגן?

רוברט:

אני מבגן מגיל ארבע. ואני בוגר קובסרנטוריון.

צ'רלי:

על מה?

רוברט:

בשנים האחרונות אני מבגן בעיקר על צ'ל.

צ'רלי:

חבל שלא הבאת איתו!

רוברט:

דוקא כן הבאתי איתו. הוא נמצא שם בגרדרובה.

צ' רלי:

אז ארלי אתה מוכן לבגן לבו משהו דו ברט?

דו ברט:

מה, אתם רוצים לשמוע?

צ' רלי:

בטח, איזה שאלה, תן לבו איזה צ' יקו בסקי קטן.

דו ברט (קס)

סליחה! אני כבר חוזר.

דו ברט הולך לכיוון הגרודרובה.

138. פנים-יום, חדר גרודרובה. קיסריה

דו ברט בכבס. הוא גוטל מהארון את הצ' לו שלו. הוא פותח אותו ושולף את הצ' לו החוצה מברתיקו וכבס לאולם המסעדה.

139. פנים-יום. מסעדה בקיסריה

דו ברט בכבס עם חיוך על פניו כשהצ' לו בידו האחת והקשת בידו השנייה אך הוא מפתע מאוד לראות כי המסעדה ריקה. הוא עומד בבוך והמום.

140. חוף-יום. חזית המסעדה בקיסריה

מכוביתו של צ' רלי מתרחקת מן המקום.

141. פנים-יום. מכובית צ' רלי

צ' רלי ברהג. לידו יושבת גילה. הוא מחייך לעברה. היא מחזירה לו חיוך ומביחה את ראשה על כתפו.

142. חוף-יום. חסקה במים

צ' רלי וגילה על חסקה. צ' רלי חותר ובעומק הוא מתישב על החסקה ליד גילה.

צ' רלי:

רצית להגיד לי משהו?

גילה:

כן.

צ'רלי:

מה?

גילה מביטה בצ'רלי. צ'רלי מביט בגילה. הם מתבשקים. ברקע שקיעה.

144. תוץ-יום. בית החרושת של לילי

מכרזיתו של ששון תרבה ליד שער בית החרושת. מתוך השער יוצאים פועלים ופועלות. ששון מבחין בלילי. הוא קורא והיא באה אליו.

ששון:

הלו לילי! בואי אבי אקח אותך הביתה.

לילי:

תעזוב אותי ששון. אתה יודע לא יצא לך מזה כלום.

ששון:

באמת התורה לילי. באתי רק לקחת אותך.

לילי בכבסת לתוך המכרזית. המכרזית מתרחקת.

145. פנים-יום. מכרזית ששון

ששון בזהג לידו יושבת לילי. הוא מנסה לדבר איתה דברי בועס. ששון מוציא קופסא מכיסו ומגיש אותה לילי.

ששון:

תראי מה קביתי לך!

לילי:

אתה אל תקבה לי מתנות אתה!

ששון:

תפתחי תראי איזה יופי. עלה לי המון כסף. זה ענטיקה אמיתי זה. אומרים זה אוריגיבל, היה של אסתר המלכה.

לילי:

אמרתי לך כבר אלף פעמים, לא יעזור לך כלום.

ששון:

טוב, למה את מתורכחת תפתחי את הקופסא תראי ת'חרוזים.

לי לי פותחת מסתכלת על השרשרת ומחזירה אותה לששון.

לי לי:

תביא את זה ליפה, אותי לא תקנה בחרוזים.

ששון:

אבל אבי אהב אותך לי לי. כואב לי הלב
שאיבי רואה אותך. את עובדת קשה כל היום
בבית חרושת... ואת יודעת אצלי כסף, זה
כמו מים.

לי לי:

הכסף שלך לא מעבין אותי.

ששון:

בטח לא מעבין אותך. יש לך חלומות בראש
שהחבר שלך מאמריקה ישלח לך כרטיסים אבל
חביבתי, הוא בטח מזמן שכח אותך. בטח
מסתובב לו תפרן באמריקה בלי גרוש על
הבשמה.

לי לי:

הלואי שהיית חצי ממנו. רק אתמול קיבלנו
גלויה.

ששון:

מאמריקה?

לי לי:

מביר יורק. קיבל שם עבודה צבעי. עובד
קבלות, כתב יחסוך כסף עד שיסתדר ואז
יביא אותנו אצלו.

ששון:

אל תאמיני לשטויות לי לי. איך זה עובד
צבעי זה? לא יודע להחזיק מברשת, מה את
חושבת במאמריקה פריירים? יבוא בן אדם
יתנו לו להיות צבעי כמה? בלי דיפלומה?

ששון (ממשיך)

תאמיני לי לילי, אין עוד מישהו בעולם שיכול
לעשות לך טוב כמוני.

ששון מבסה לשלוח את ידו לחבק את לילי. לילי מתחמקת ממנו.

לילי:

תעזוב אותי. תוריד ת' ידיים שלך.

146. תוך-יום. חזית בית מיקו

מכוניתו של ששון מגיחה מן הפינה ובעצרת ליד הבית. לילי ירודת. על המדרגה
יושב מיקו. לילי הולכת לתוך הבית. לפני שהיא בכבסת.

לילי:

בא הביתה מיקו אכין לך משהו לאכול!

מיקו:

אני כבר בא.

לילי בכבסת וסוגרת את הדלת מאחוריה.

ששון:

אהלן מיקו! בוא תראה מה הבאתי לך.

מיקו:

מה פתאום הבאת לי?

ששון:

מה היה ביציבור היה, בוא תראה!

מיקו מתקרב למכונית של ששון. ששון בותן לו מחזיק מפתחות שבקצהו איזה
מדליון.

ששון:

יפה הא?!

מיקו:

בשביל מה זה?

ששון:

מה בשביל מה? זה מחזיק מפתחות, עבתיקה. עלה
לי המון כסף. אומרים זה אוריגיבל היה של הסלך
אחשברוש.

מיקו:

אותי מעביין מפתחות? אותי מעביין הכספת.

ששון:

אז מה בשמע ככה?

מיקו:

בסדר.

ששון:

ומה עם צ'רלי? השאיר אותך יתום?

מיקו:

מה השאיר אותי?

ששון:

לא רואים אותכם יותר ביחד אתם. אין לו זמן אליך
הא? עכשיו הוא כל הזמן עם הבחורה הזאת, לא שם
עליך. ואללה לא הייתי מאמין על צ'רלי שבחורה
תסובב לו ככה את הראש. זה תמיד היה מסובב לכולן
את הראש.

מיקו:

אין כח בעולם שבחורה שתסובב לצ'רלי את הראש שלו.

באותו רגע יוצאת לי לי ומסתכלת על שביהם. ששון מביט אליה ופובה למיקו

ששון:

היית מאמין שיש בחורה שאבי לא אסובב לה הראש?

מיקו:

(צוחק) אתה?

ששון:

מה מצחיק אותך?

מיקו:

מתי ראית פעם אחרונה את הפנים שלך בראי?

לילי:

כנס הביתה מיקו האוכל על האש.

לי לי בכבסת.

ששון:

אז אם תראה את צ'רלי תזכיר לו שהוא חייב לי עוד כמה ג'ובות, שגם גדליה מוסר לו ד'ש חם.

מיקו:

ואלק לא מפחדים, לא ממך, ולא מגדליה הקרחת הזו.

ששון:

מיקו אל תשכח שעכשיו בשארית חצי. בלי צ'רלי. צ'רלי עם הנלווה.

מיקו:

יאללה תתחפף מפה לפני שאני אעשה לך פנצ'ר בכל הגלגלים.

(מתוך הבית בשמעת צעקה)

קולה של לי לי:

מ י ק ו !

ששון מתגיע את מכוביתו וזרוע. מיקו מרים אבן וזורק אותה אחרי המכובית. אחר כך בכבס לתוך הבית. הדלת בסגרת אחריו.

147. חורץ-יוגם. בריכת השחיה בבית גילה

גילה שוחה להבאתה בבריכה. סימה מתקרבת אליה.

סימה:

גילה! יש לך טלפון מדוברט.

גילה:

אז תגידי לי שאני לא בבית. ואת יכולה להגיד לי שאני אמרתי את זה.

סימה:

גילה, איך את מתנהגת, זה כבר פעם חמישית שהוא מטלפן היוגם.

גילה:

שיפטיק לבלבל את המוח, תגידי לי את זה.

סימה הולכת אחריה מחוץ לבריכה בכורן השחיה שלה.

סימה:

אני לא מבינה אותך. מה זה צריך להיות. הוא
ממשפחה כל כך טובה.

גילה

... והוא כל כך עשיר, והוא כל כך אוהב
מוסיקה.

סימה:

אני לא אומרת שכסף זה הכל. גם לצ'רלי שלך יש
הרבה כסף, אבל איך אפשר לזכות בינו ובין רוברט.
זה כמו יום ולילה. עם השפם הזה ועם השויץ הזה...
אני לא יודעת בכלל איך אפשר להתקשר לבחור כזה,
לפרא אדם הזה?

גילה:

היית מתה?

סימה:

גילה, אני אומרת לך פעם אחרונה. תצאי מהמים
ותגשי לטלפון!

סימה הולכת לתוך הבית וגילה יוצאת מהבריכה.

גילה:

... תמסרי לצ'יקו בסקי ד"ש ותגידי לו שהערב אני
יוצאת עם הפרא אדם הזה...

148. חוץ-יום. רחוב בשכונה

מיקו הולך לכיוון ביתו של צ'רלי.

149. חוץ-יום. חזית בית צ'רלי

מיקו הולך לכיוון המרפסת ועליה יושבים זכי, פלורה. צ'רלי יוצא מהבית סרוק
ורחוק ומבוקה.

מיקו:

אלן צ'רלי!

צ'רלי:

אהלן מיקו!

מיקו:

אתה בראה כאילו יצאת מהריסריבה של בוטיק. אתה
הולך לעיר?

צ'רלי:

כן, אני בראה בסדר?

מיקו:

אלא כיפפאק, אפשר לבוא אתך?

צ'רלי:

איך תבוא, אני הולך לפגישה אני.

מיקו:

פגישה? ... אתה בכבס איתה לסרט?

צ'רלי:

אולי - אם בשיג כרטיסים.

מיקו:

אז מה? אני לא יכול לבוא להכבס אתכם?

צ'רלי:

בחיך מיקו! מה אני אגיד לבחורה שאתה הזצי שלי?

מיקו:

לא רוצה, לא צריך (בעלב)

צ'רלי:

מה יש לך עוד פעם 'תה, בעלבח?

מיקו:

לא בעלב, ואני יכול לראות גם סרט לבד.

צ'רלי:

תבין מיקו, טבחור הולך עם בחורה היא רוצה להיות
אתו לבד. ככה זה. שאתה תגדל ותיתפס על מישהי גם
תרצה ללכת איתה לבד. אבל אנחנו בשארים חברים, לא?

מיקו:

רמה אתם עושים שאתם לבד? מתבשקים?

צ' רלי:

למה לא?

מיקו:

אתה מבשק אותה בשיקרת צרפתיות?

צ' רלי:

חלס...

מיקו:

ההיא יודעת עליך שאתה ככה תפרן?

צ' רלי:

איפוא? אם היתה יודעת שאני מפה, מוטכונה הזאת, היתה מסתכלת עלי? אני משחק אותה על ידה שאני מילונר.

מיקו:

והיא מאמינה עליך שאתה מילונר (צוחק)?

צ' רלי:

יש לה ברירה? אני עובד עליה. מוציא אותה להצגות יקרות, למסעדות, לקולנוע. תאמין לי מיקו, רצייתי כבר אלף פעמים להגיד לה מי אני ושאני תפרן ושאני מהשכונה הזאת ותבוא ותראה את אבא ואמא שלי, לא בא לי, לא יכול להגיד לה. טוב, אני מוכרח לרוץ, אני כבר מאחר. תבוא אלי מחר?

מיקו:

בטח. ואני אראה לך פטנט לא בורמלי לעשות כסף..

מיקו עומד ומסתכל בצ' רלי המתרחק.

150. חרוץ-ירם. רחוב בתל-אביב

רחוב בתל-אביב. אותו רחוב בו ביהל צ' רלי את משחקי הקלפים שלו בתחילת הסרט. עכשיו רוכן צ' רלי מעל מכשיר של דולטה חיה. זוהי תיבה עגולה מחולקת לתאים. בחלקה המרכזי, על גבי במה קטנה גיזב שפן. כל אחד מהתאים ממוספר במספר. ידו של צ' רלי מחזיקה בשפן כשהוא מכריז באוזני הקהל המצטופף סביבו, כשמיקו כורע לידו:

צ' רלי:

מובטתה קרלו! מובטתה קרלו הגיעה לתל-אביב! רולטה
אוריגיבל! בלי בלופ! בלי טריקים! מי שם? מי עוד?
עשר לירות! רבותי עוד חמש דקות סוגרים את הקופה!
מי שם? מי שם? כן אדוני - אתה שם עשר לירות על
מספר. אם השפן קופץ לתא עם המספר שלך אתה מקבל מאה
אם לא - הפסדת! מי עוד? מי שם? כל מספר עשוי לזכות!

צ' רלי מתחיל לפזם לפי המבגיבה הידועה:

השפן הקטן שכח לסגור הדלת...

רבותי אבי סוגר! סוגרים את הקופה!

צ' רלי קורץ. לפי הסימן המוסכם מתנונן מיקו אל המספר עליו לא הובח שום
שטר כסף. בידו האחת, הנמצאת מתחת לקופסא, הוא מחזיק גזר. הוא מעביר את
היד על התיבה המסומנת עם הגזר למספר עליו לא הובח שום שטר כסף. צ' רלי
מרפה מהשפן וזה קופץ לתיבה מתחתיה מחזיק מיקו את הגזר. צ' רלי אוסף את
השטרות ומתחיל להכריז מחדש את התחרות.

צ' רלי:

מוכבים... היכון... קפוץ! הלוי! מה איתך? חבני
אצלי לא יהיה לך שחרור מקפיצות! קדימה. הרפ!
קפץ! מספר שמובה! מי שם על מספר 8? מי שם על
מספר 8? מי שם על מספר 8? אף אחד! תודה רבה! תודה
רבה! מתחיל סבוב ברוסף.

151. חורץ-יום. רחוב בתל-אביב

גילה מגיעה במכוניתה. מחנה אותה ליד המדרכה. המקום קרוב למקום שבו משחקים
צ' רלי ומיקו ברולטה. גילה יורדת מן המכונית.

152. חורץ-יום-רחוב בתל-אביב

צ' רלי ומיקו משחקים בשפן, סביבם קהל רב. גילה מתקרבת לעבר הקהל מתוך
סקרנות היא מצטופפת בין האנשים ולהפתעתה רואה

153. חורץ-יום. רחוב תל-אביב

צ' רלי ליד השפן

צ' רלי:

פסנט לא נורמלי. ישר ממובטתה קרלו לאס וגאס.
יאללה עשר לירות, עשר לירות, מי שם על השפן?

לפתע מפסיק צ'רלי את הכרזותיו. עיביו קולטות את מבטה של גילה. גילה
בדהמת איבה מאמיבה למראה עיניה. גילה בורחת ונעלמת. צ'רלי קם להשיגה
אך מאבדה בין הקהל הצפוף.

154. חוף-יום-חזית בית גילה

גילה מחבה את מכוניתה בחריקה צורמבית ורצה לתוך הבית.

155. פנים-יום. סלון בית גילה

גילה חרצה את הסלון ועולה לחדרה. בסלון יושבים מופתעים חיים וסימה.

156. פנים-יום. חדרה של גילה

גילה מתפרצת לחדרה בופלת על המיטה ובוכה. מעבר לדלת נשמע קולה של
סימה

קולה של סימה

גילה, תפתחי. גילה? מה קרה?

157. פנים-יום. ליד הדלת הבעולה של גילה

סימה עומדת ליד הדלת ומבסה לפתוח אותה

סימה:

גילה, את שומעת, תפתחי את הדלת... גילה
אני רוצה לדעת מה קרה? אני לא אשאל שאלות
ואני לא אחקור אותך, אבל אני לא יכולה
לראות אותך במצב כזה, תפתחי את הדלת
(לכיון המדרגות) חיים! תגיד לה משהוא...

158. פנים-יום. חדר גילה

גילה כונשת פניה בכר ובוכה.

159. פנים-יום. תא טלפון

צ'רלי ליד טלפון צנור'י מחייג

160. פנים-יום. חדר גילה

טלפון שלידי גילה הבודה מצלצל. גילה מביטה אליו מבט שטוף דמעות אך איבה
ביגשת אליו.

161. פנים-יום. ליד הדלת הבעולה של חדר גילה

סימה:

תרימי כבר את הטלפון

162. פנים-יום. חדר גילה

גילה לא ביגשת לטלפון והוא מפסיק את צלצולו.

163. חוץ-יום. תא טלפון

צ'רלי דופק כמה פעמים על כן והפורפרת ומנסה לחייג שוב.

164. פנים-יום. חדר גילה

הטלפון מצלצל ומצלצל. לבסוף גילה מרימה אותו.

165. חוץ-יום. תא טלפון

צ'רלי:

הלו...גילה...הלו... מי שם? ... זה צ'רלי.
גילה אם את לא עונה אני יודע שזו את. גילה
אני מוכרח לראות אותך. גילה זה לא מה שאת
חושבת.

166. פנים-יום. חדר גילה

גילה לא עונה לטלפון ובסוף מורקת את השפורפרת.

167. חוץ-יום. תא טלפון

צ'רלי אוחז את השפורפרת בידו ואחר כך מביח אותה על כבה. הוא יוצא
מתא הטלפון. בכל הסצנה של תא הטלפון מיקו במצא ליד צ'רלי.

168. חוץ-יום. שכונה

צ'רלי הולך מיואש. מיקו הולך אחריו ומדבר. צ'רלי לא עונה.

מיקו:

אל תדאג צ'רלי. תראה היא עוד תרוץ אחריך על
ארבע. היא עוד תתחבן בשבילך. אמרתי לך מזמן
שתיזהר. כל הבחורות אותו דבר, עושות מבן-אדם
סמרטוט. היא חבוא אני אומר לך שתבוא... מבטיח לך
מליון אחוז שהיא תבוא:

169. חוץ-לילה. חזית בית גילה

רוברט עומד ומצלצל בדלת. העוזרת פותחת לו והוא בכבס.

170. פנים-לילה. סלון בית גילה

רוברט בכבס לסלון. סימה בכבסת לסלון ופונה אליו:

סימה:

אולי אתה תוכל להשפיע עליה. היא לא רוצה

לדבר עם אף אחד..

רוברט הולך לכיוון חדרה של גילה וסימה אחריה.

171. פנים-לילה. ליד הדלת הבעולה של גילה

סימה:

גילה, תפסיקי עם השטריות האלה. תפתחי כבר את

הדלת. גילה, רוברט כאן. הוא רוצה לדבר איתך.

רוברט:

גילה! גילה, שלום זה אני רוברט. שמעתי שאת

לא מרגישה טוב. אני יכול לעזור לך...

הדלת בפתחת גילה עומדת בדלת כשדמעות בעיניה.

גילה:

כן, אתה יכול לעזור לי. פשוט תסתלק מכאן ותיקח

מכאן את האמא שלי.

חוזרת לחדרה וסורקת את הדלת. רוברט וסימה מביטים זה בזו בתדהמה.

172. פנים-לילה. חדר גילה

גילה חוזרת למיטה כובשת את בכיה בכר. לפתע היא שומעת בקישות בחלון. היא

מסתכלת לעבר החלון ורואה את ראשו של מיקו משתרבב ממנו.

מיקו:

שלום גילה.

גילה:

מי אתה?

מיקו:

שששש אני מיקו. חבר של צ'רלי.

גילה:

מה אתה רוצה?

מיקר:

תראי, צ'רלי לא רצה לשקר אותך.

גילה:

הוא שלח אותך אלי?

מיקר:

מה פתאום! אם היה יודע שאבי באתי אליך, היה הורג אותי... זה אבי בעצמי למה לא יכולתי לראות אותו יותר טובל...

מיקר זכבס וירושב על ידה.

גילה:

אבל הוא רמאי, איך הוא היה יכול לעשות לי את זה?

מיקר:

אבי זשבע לך בחיים של אמא שלי מה שמתה, שהוא באמת אהב אותך! צ'רלי אף פעם לא היה כזה. אף פעם בחיים שלו הוא לא אהב ככה בחוררת.

גילה:

היו לו הרבה בחוררות?

מיקר:

מה הרבה? לצ'רלי? אין בחוררת שצ'רלי לא יכול להשיג! כל הבחוררות בשכונה מתות עליו. מה בשכונה? בעיר! בארץ!

גילה:

אז תגיד לו שיש אחת שלא מתה עליו.

מיקר:

לא יהיה לי דם להגיד לו את זה! אם את לא באה אתי אליו אבי לא חוזר אל צ'רלי.

גילה:

איך לשקרן כזה יש חבר כל כך טוב?

מיקר:

הוא היה מוכרח לשקר... הוא ידע שאם יגלה לך מי

מיקו (ממשיך)

הוא ומאיפור הוא בא תזרקי אותו כמו סמרטוט
הוא אפילו אמר לי שהוא רוצה לגלות לך מיהו
ולחכיר לך את האמא והאבא שלו אבל היה פרוח
שלא תשימי עליו.

גילה:

הוא פחד ממני?

מיקו:

לא. הוא פחד שאת תחשבי שהוא רוצה אותך רק בשביל
הכסף של האבא שלך.

גילה שרתקת ומרכיבה ראשה.

מיקו:

תראי, הוא חולה בגללך. רק את רפואה בשבילו.
אם לא תבואי הוא ימות. אז מה החלטת את באה?

173. חוץ-לילה. חזית בית הקפה של ארליך

צ'רלי בכנס לקפה.

174. פנים-לילה. בית הקפה של ארליך.

בתוך בית הקפה יושבים ששון גדליה ונבה. צ'רלי ביגש לדלפק.

צ'רלי:

תן לי קוביאק כפול!

ארליך מוזג לצ'רלי כוס והוא שותה.

ששון

מה קרה לך צ'רלי? מה בהיית עצוב?

גדליה:

זה בגלל שהכלה שלו גילתה שהוא תפרן

כולם צוחקים. צ'רלי מעיף לעברם מבט זועם.

ששון:

ארליך תראה, אולי צ'רלי עצוב בגלל שלא אכל

איזה יום או יומיים. מה דעתך שנעשה לו איזה

חפלה?

גדליה, לך תזמין את צ'רלי לשולחן.

צוחקים.

גדליה הולך ובקידה סאלובית מזמין את צ'רלי לבוא ולשבת איתם. צ'רלי
בעתר להזמנה ומתישב ליד שולחנם.

ששון:

מה תאכל היום צ'רלי?

כולם מתפרצים בצחוק.

צ'רלי:

תסתום את הפה שלך!

ששון:

נסלח לך! למה הלב שלו שבור! זכור צ'רלי? היה
דוקא חלום יפה באמת. חבל שהלך לאבוד.

צ'רלי:

אתה יותר טוב תסתום את הפה המלוכלך שלך, אמרתי.

ששון:

אתה תגיד לי לסתום את הפה?

גדליה קם על רגליו.

צ'רלי:

כן אבי! מה יש?

ששון:

אתה בכלל מעיז לפתוח את הפה בגדי? אתה אולי
שכחת מי זה ששון? ארליך! תעמיד שולחן תביא
אוכל. צ'רלי הולך לאכול.

ארליך ממהר ומעמיד שולחן באמצע וחוזר. הוא מציב עליו מפה. תוך כדי שהוא
מבקה אותו משיירי ארוחה קודמת. האנשים בקפה מתקבצים ונאספים ליד ששון
וצ'רלי היושבים במרכז. צ'רלי בראה מתוח בעוד ששון רגוע ונינוח.

צ'רלי:

מהר ארליך! תביא אוכל! הרבה אוכל! אבל היום
צ'רלי משלם!

ששון:

ראיתם אותו. פתאום יש לו כסף לתפרן. איגאל ראבק!
בלי טובות. ששון משלם!

צ' רלי:

צ' רלי משלם.

ששון:

ששון משלם.

צ' רלי:

לא. ששון אוכל.

ששון מחייך כמי ששמע בדיחה טובה. בינתיים מניח ארליך כל מיני צלחות עם מאכלים על השולחן. צ' רלי מערבב את כל המאכלים אל תוך קערה אחת גדולה ומסית אותה לעבר ששון.

צ' רלי:

אתה יכול להתחיל ששון!

ששון וגדליה מביטים זה לעיני זה בתדהמה. ששון תופס את צ' רלי בצו ארוזו כשגדליה עומד הכן.

ששון:

מספיק צחקנו. עכשיו חשב ותאכל.

צ' רלי:

קודם כל תוריד את היד! ועכשיו אתה יכול לאכול... או שאולי אתה רוצה שאני אספר לאשתך מה שאתה עושה כל יום אחרי העבודה עם לילי?

הבעה של בהלה על פני ששון. לדגע הוא בבוך. הוא מנסה להסתיר את מברכתו בחיוך.

ששון:

על מה אתה מדבר?

צ' רלי:

אתה יודע טוב מאוד על מה אני מדבר... ועוד מעט גם אשתך יפה תדע מזה.

ששון:

מה אתה מכביס פה את לילי מה ענין שלה פה?

צ' רלי:

או שאתה מתישב לאכול או שאני מספר ליפה כל מה שאני יודע על לילי.

ששון:

מה אתה יודע על לילי. אף אחד לא יודע על לילי.
היא בטח לא סיפרה לאף אחד...

צ'רלי:

תתחיל לאכול אמרתי לך.

ששון:

אתה באמת תספר לי פה?

צ'רלי:

תאכל אמרתי לך!

ששון:

אבי דורקא רעב. לא אכלתי איזה יומיים.

ששון מביט אל הקערה המלאה.

צ'רלי:

מה יש לך ששון. אתה אולי לא מרגיש טוב? למה
אתה לא אוכל?

ששון מסתכל מסביב. סוקר את כל המביטים בו אחר כך מביט בעיני צ'רלי
כמתחנן שיבית לו. ששון מתחיל לאכול לאט לאט. העומדים מסביב מצטים
להסתיר את צחוקם.

צ'רלי:

תאכל ששון. תאכל. זה טוב לבריאות. יש בזה
הרבה ויטמינים! וזה גם טוב בגד בשירת שעדות
תאמין לי.

ששון אוכל מהעיסה הסמיכה שלפניו כשתחושת גועל משטלמת עליו. הוא עומד
להקיא. אבל אוכל עוד ועוד. האבשים העומדים מסביב אינם יכולים עוד
להבליג. הם פורצים בצחוק. ששון, דמעות בעיניו, פיו מלא, מתנונן בהם
ובצ'רלי. מבטו מלא שנאה אל צ'רלי. לפתע נכבסת אל המסעדה יפה.

יפה:

כמה פעמים אמרתי לך לא תאכל במסעדות?

צ'רלי:

ערב טוב גברת יפה! מה זה? את לא עושה אוכל
לבעלך בבית? תראי כמה הוא רעב! עוד מעט הוא
יאכל כאן את הצלחות והכסאות!

צ' רלי (ממשיך-אל ששון)

אז תגמור הכל הא, כמו ילד טוב. ואל תשכח בסוף
את הפודינג שארליך הכין לך. אחרת אתה יודע...
צ' רלי מביט מבט רב משמעי לכיוון יפה ויוצא מהמסעדה.

יפה:

תגיד לי. כל החיים שלך תעשה לי רק צרות. רק
צרות כל החיים. האוכל שלי כבר לא טוב בשבילך?
עם הצ' רלי הזה התולעת הזה...

ששון:

חלס יפה.

יפה:

מה חלאס?

ששון:

חלאס יפה, אני בוער.

175. חרץ-לילה. חזית בית צ' רלי:

צ' רלי הולך עצבני לכיוון דלת ביתו. פותח אותה ובכנס פנימה.

176. פנים-לילה. סאלון בית צ' רלי

צ' רלי חוצה את הסלון לכיוון חדרו. ליד השולחן יושבים אוכלים: פלורה, זכי
ושתי הבנות.

פלורה:

מה יש לך צ' רלי?

צ' רלי:

שרם דבר!

צ' רלי בכנס לחדרו.

177. פנים-לילה. חדרו של צ' רלי:

צ' רלי בשכב על מיטתו ומעשן סיגריה בעצבנות. פלורה בכנסת לחדר ומתישבת
ליד צ' רלי על המיטה.

פלורה:

אולי בקרא רופא? ... אמרתי לך בבוקר תלך לקופת
חולים, היו עושים בדיקת אולי היו מוצאים...
אבל אתה עקשן! מה יש? מה יקרה לך עם יראה
אותך רופא?

צ'רלי:

אבי לא חולה אמא, מספיק, תעזבי אותי!

פלורה:

מי ידאג לך אם לא אבי?

צ'רלי:

אין לי שום דבר.

פלורה:

שום דבר? תראה הפנים שלך... שלושה ימים שוכב במיטה, ואין לך שום דבר... אולי זה אהבה צ'רלי? אם זה אהבה תגיד לי... אתה יודע אבי יכולה לעזור... אבי עוזרת לכולם, אז לבן שלי אבי לא אעזור.

צ'רלי:

מה את חושבת אבי מאמין בשטריות שלך?

פלורה:

שש... איך אתה מדבר? הטכנים עוד ישמעו ותלך לי כל הפרנסה... אתה חושב אתה מבין הכל, יודע הכל... כל אחד היום חכם, יודע הכל יותר טוב מהאבא והאמא שלו...

צ'רלי:

אמא, מספיק! את עושה לי חור בראש! אבי לא יכול יותר!

פלורה:

בסדר, בסדר, אבי שרתקת! אבל אתה לפתות תדבר... שוכב כל היום כמו מומיה לא מוציא מילה. בחיי אבי חשבתי אתמול אולי אתה מת. תגיד מה יש לך בלב - מה כואב לך?

צ'רלי:

בואי אבי אגיד לך מה כואב לי! כואב לי לחיות! כואב לי לדאות את החיים שלך ושל אבא! כואב את החיים שלי! והכי כואב לי זה לדעת שאי אפשר לעשות כלום כדי לשנות את זה! שאין שום סיכוי לשנות את החיים

צ' רלי (ממשיך)

האלה! שמישהו קבע שזה מה שמגיע לבד וזה מה שאנחנו מקבלים.

פלורה עומדת זדהמת מול התפרצותו של צ' רלי. צ' רלי קם ממקומו נוטל חולצה ויוצא בפעם החוצה.

178. חוז-לילה. חזית בית צ' רלי:

צ' רלי פותח את הדלת ויוצא החוצה. הוא בפעם ובסער. לפתע קופאות פניו כי הוא רואה מולו:

179. חוז-לילה. חזית בית צ' רלי

גילה גיצנת בשביל. מכובייתה חרבה אחריה ובתוכה יושב מיקו. גילה מתחילה ללכת לכיוון צ' רלי.

180. חוז-לילה. חזית בית צ' רלי

גילה צועדת לעבר צ' רלי וצ' רלי לעברה. מיקו מביט בהם מתוך מתוך המכוביית. במחצית הדרך גילה וצ' רלי נפגשים. הם מביטים זה בזו:

גילה:

התגעגעתי אליך.

לדגע צ' רלי מביט בה ואחר כך הם בופלים איש בזרועות רעותו. מיקו בראה מחייך.

181. פנים-לילה. סלון בית צ' רלי.

דלת הכניסה נפתחת וצ' רלי בכבס פנימה כשהוא מוניל בזרועו את גילה. מצב רוחה בראה שמח.

צ' רלי:

גילה, בואי תכירי את המשפחה שלי.

הם נגשים לשולחן כשמסביבו יושבת משפחתו של צ' רלי.

אמא תכירי את גילה. אבא, תכיר זאת גילה. ואלה

אחיות שלי.

כולם לוחצים את ידי גילה.

פלורה:

בואי תשבי תאכלי, מה תשתי.

צ' רלי:

אין כמו האוכל של אמא שלי בעולם.

גילה:

תודה, תודה! אבל אני מוכרחה לרוץ הביתה.
הורי כבר נסח מדאגים מאוד.

זכי:

מה יש להם לדאוג. את בידיים טובות את.

פלורה:

לא טוב שהוררים ידאגו. אבל מה - תלכי תביאי
אתם פה מחר לארוחה חגיגית. זכין להם שולחן
אלה כסף כיפאק. בעשה קרבה וספיחה ועטייף
ואורמה ובאקלורה ומאמול.

זכי:

ועראק ובירה וקוביאק ושמפניה.

כולם צחקים.

182. פנים-יום. בית הקפה של ארליין

בתוך בית הקפה יושב ליד שולחן בודד ששון. הוא בראה מיואש. זכי נכנס
וביגש לששון.

זכי:

מה קרה אדון ששון? אתה כמו תשעה באב?

ששון:

אין לי מצב רוח.

זכי:

מה יש בנה? ספר לי מה קרה.

ששון:

אתה יודע, נשים...

זכי:

אם אני יודע, ואלק אשתי פלורה שיגעה אותי.

ששון:

אבל אתה מה יש לך להתאונן. הניאה לך בבים, בברת.

זכי:

זה הכל מאלוהים! תראה ששון, אתרי שצ'רלי בולד

זכי (ממשיך)

הייתי בטוח לא יהיו יותר ילדים... חמש עשרה
שנה לא בתנה לי פלורה לבוא אצלה... אמרה מי שותה
עראק לא יבוא אצלה. אבל אלוהים גדול! אתה רואה...
תזמין' תי אולי לאיזה כוסית קטנה של עראק אדון
ששון.

ששון:

(לארליך) תביא לזכי עראק אחד.
(לזכי) אתה יודע אני בשוי כבר שמרבה שבים...

זכי:

הייתי בחתרבה שלך לא?

ששון:

ואתה יודע אין לי עוד ילדים. הייתי אצל פלורה
אשתך הרבה פעמים... עלה לי הרבה כסף... אחד כך
אמר לי הרופא שאני אשם ועוד פעם באתי אצל פלורה
והיא אמרה שכל הרופאים בלוף.

ארליך ביגש ומצח כוסית עראק לפני זכי. זכי מרים אותה בידו.

זכי:

יבדכך אלוהים ויתן זרעך כחול אשר על שפת הים לרב.

ששון:

לא צדיך חול זכי, מספיק לי ילד אחד.

זכי:

אגיד לך ששון, אגיד לך... אתה יודע כמה ילדים
פלורה שלי כבר עשתה לאבשים, שילדים לא באו להם
אפילו בחלום?

ששון:

אני יודע, אני יודע... אבל אצלי זה לא הולך...
עשיתי כל מה שהיא אמרה לי... בדיוק... אבל זה
לא זה.

זכי:

מה לא זה?

ששון:

עשיתי כל מה שאמרה. עירבתי את האנקה שלה
בסמן זית ושתייתי. ארבע ימים ישבתי עם במיה
באף. בלעתי פסוליה יבש. מה לא עשיתי, הכל.

זכי:

טוב, אפשר לקבל עוד כוסית.

ששון:

תביא לו עוד כוסית, ארליך (לזכי) בלעתי שקדים
מרים, שמתי בעבה בשערות. התרחצתי במים קרים קרח..

הכוסית מגיעה. זכי לרגם.

זכי:

בר?

ששון:

שום דבר לא תפס.

זכי:

אתה בטוח במאה אחוז עשית כל מה שפלורה אמרה לך?

ששון:

הכל הכל... בעצם כמעט הכל. פעם אחרונה באתי אצלה
אמרה דברים משובים.

זכי:

מה אמרה?

ששון:

אמרה, צריך להביא שיערה ממקום גבוה ולשים במים מלח
ואחר כך לבוא אצל יפה.

לפתע ששון משתתק. מביט היטב בזכי.

בחיית זכי אתה מוכרח לעזור לי. פלורה אמרה יבוא
אחד עם זקן, בדיוק כמוך. ויגלה מה כל העניין.

זכי:

ולמה פלורה לא גילתה לך?

ששון:

היא לא יכלה אמרה יש בלגן בקפה. בחיית זכי,
אתה מוכרח לגלות לי מה זה הדבר הגבוה הזה.
אתה הרי מכיר את פלורה. אתה יודע כל הסודות
שלה.

זכי:

דבר גבוה בבה?

ששון:

כן כן.

זכי:

טוב אז תביא עוד עראק.

ששון:

ארליך תביא פה עוד עראק (לזכי) בו מה הסוד
זכי?

זכי:

הסוד זה דבר גבוה משכמו ומעלה...

מגיעה הכוסיית. זכי מודיק אותה לגרובו, תוך כדי כך מבטו זופל על לוח
קיר ישן שתלוי על הקיר ומודפסת בו תמונה של ג' ירפה.
ויש בו שערות של שפם.

ששון:

שפם?

זכי:

כן אדרן ששון, אבל שלא תגלה לאף אחד שגיליתי
לך. צריך להביא שיערה מן השפם של הג' ירפה. בלי
זה לא ילך.

ששון:

פלורה לא אמרה שיערה של ג' ירפה.

זכי:

בטח לא אמרה. למה זה סוד. אבל אני מגלה לך את
האמת.

ששון:

מאיפוא אבי אקח לה שיערה של ג' ירפה?

זכי:

אבה עראף? מגן חיות. תקח סולם... אבל רק
בלילה...

ששון:

בלילה?

זכי:

כן, בלילה. תטפס על השפם של הג' ירפה ותמשיך לו
שיערה מן השפם. ואז תראה אם זה לא יעבוד דחוף
אל תקרא לי זכי.

ששון:

אבל אבי לא יכול לעשות את זה לבד! אתה מוכרח
לברוא אתי!

זכי:

לאן? אל אשתך?

ששון:

לא, אל הג' ירפה!

183. פנים-ינם. בית גילה-חזרה.

גילה מתלבשת ליד הראי. סימה בכבסת בחלוק.

סימה:

איך את יכולה לעשות לבד דבר כזה? אבי אפילו
לא הספקתי ללכת למספרה.

גילה:

אמא, הם יקבלו אותך גם יפה ככה.

סימה:

ומה בגיד לדוברט? אבי לא הולכת.

גילה:

את תלכי כמו בונה'לה. אם אבי ואבא הולכים
את באה גם כן (לעבר האמנטיה) בזמן אבא?

184. פנים-יום. חדר אמבטיה בבית גילה

חיים מכפתר את חולצתו אל מול המראה.

חיים:

סימה מה יש לך בגד צ'רלי? הוא בראה לי דוקא
בחור מוכשר מאוד... הוא מסודר. האנא שלך
בבקאי לא גילה?

גילה רסימה בכבסרת לאמבטיה.

גילה:

כן, מן בבקאי כזה. לא נבק גדול (בגמגום)

סימה:

לאנא של דוברט יש נבק בשויצריה, בלוקסבורג,
סביפים בכל העולם...

גילה:

אמא תתלבשי, אבחור מאחרים.

185. פנים-יום. סלון בית צ'רלי

במרכז החדר עומד השולחן ערוך. כשפלודה ושתי הבנות הקטנות גומרות להכין
אותו. זכי, אביו של צ'רלי עסוק בגיהוץ

פלודה:

יאללה זכי, תגמור מהר. עוד מעט האורחים באים.

זכי:

כל הבא בדרך הבא.

פלודה רצה לכיורן המטבח.

186. פנים-לילה. בית צ'רלי - מטבח

פלודה בכבסת למטבח ובודקת את התבשילים שעל הפתיליות.

פלודה (לכוון האמבטיה)

צ'רלי. תגמור כבר גם האחיות שלך צדיכות להתרחץ.

187. פנים - לילה. מקלחת בית צ'רלי

צ'רלי:

אבי כבר גומר אמא.

188. פנים-לילה. סלון בית צ'רלי

נשמעות דפיקות בדלת הכביסה. זכי ממהר לפתוח את הדלת. גם פלורה,
צ'רלי, מיקו והבנות ממהרים כולם לכיוון הדלת. זכי פותח את הדלת.
בכביסה עומדים חיים | גילה סימה ודפנה. סימה מחזיקה פרחים.

זכי:

ברוכים הבאים! ברוכים הבאים בצל קורת! בנקשה
בנקשה! תבואו תכנסו תרגישו עצמכם כמו בבית.
כולם לוחצים ידיים עם כולם.
גילה מתייכת אל צ'רלי וחזרה. פלורה מזמינה את כולם להתקרב לשולחן הערוך.
סימה מרגישה ברע. פלורה יוצאת למטבח. זכי מורה לכולם לשבת ליד השולחן.
הוא מבסס למצוא להם מקומות מכוונים, כל פעם במלך בדעתו ומשנה את המקומות.
מקים ומשיב וכו'.

189. פנים-לילה. מטבח בית צ'רלי

פלורה מכינה את תבשיליה. היא נוטלת את הפרחים, מסירה הצייר ומכביסה
אותם לתוך סיר מים. לוקחת את הצייר ויוצאת לסלון.

190. פנים-לילה. סלון בית צ'רלי

פלורה נכבסת לסלון ושמה את הצייר במרכז השולחן. אחר כך היא חוזרת למטבח.
זכי מוזג לכולם כוסית עראק ולעצמו כוס גדולה. זכי מרים כוסית ומברך את
כל הקרואים ואת הזוג הצעיר. פלורה עם קדרה גדולה שבתוכה מזון המטבח
כמנה ראשונה. היא עוברת מסביב לשולחן ויוצקת מן המזון אל הצלוחיות. לאחר
שפלורה גומרת היא מתישבת במקומה ליד השולחן. סדר הישיבה הוא כדלקמן:
בראש השולחן יושב זכי לידו סימה לידה דפנה לידה גילה ולידה חיים. ליד
חיים מול זכי נצידו השני של השולחן יושבת פלורה. מצידו השני של השולחן
יושבות שתי הבנות הקטנות. מול גילה יושב צ'רלי ומול דפנה יושב מיקו.

זכי:

בתאבון! אוכל כזה לא אכלתם בחיים שלכם בשום
מסעדה בעולם. בשום מסעדה בעולם לא תמצאו אוכל
כמו של פלורה.

191. חרץ - לילה. חזית בית ששון

ששון בראה כשהוא יורד בלט ממדרגות ביתו ומשתדל שיפה לא תשמע את צעדיך למטה ליד הבית הוא לוקח סולם הנשען על הקיר, שם אוחז על גג מכרוביתו הוא נכנס למכרובית ובוטסע.

192. פנים-לילה. סלון בית צ'רלי

כל המסובים ליד השולחן אוכלים.

פלורה:

(לחיים) תראה לי בבקשה את היד שלך אדון חיים.
אבי רואה יש לך יד מעניבת מאוד.
חיים מושיט את ידו לפלורה, סימה מעיפה בו מבט זועם. פלורה לוקחת את היד של חיים בכף ידה ומסתכלת בכף ידו.

פלורה:

אבי רואה שקו החיים שלך אדון חיים ארוך ארוך.
יהיה לך הרבה בריאות והרבה אושר.

חיים:

אושר באלף או עושר בעין.

פלורה:

עושר בג' ונות.

חיים:

סליחה?

מיקן:

בהרצלים, יהיה לך הרבה הרבה הרצלים.

צ'רלי (לגילה)

בו, איך האוכל?

גילה:

בדיוק כמו שהבטחת.

193. חרץ-לילה. קיר חיצוני של גן החיות

ליד השער הנעול בראה שוער גן החיות כשהוא יושב מזומנם. ששון עוקף אותו כשהסולם בידו. משעין את הסולם על הקיר ועולה עליו.

194. פנים - לילה. סלון בית צ'דלי

כעת כל המסובים נמצאים כבר בעיצומה של המנה השניה. מיקו מוציא מכיסו ג'ולה ומגלגל אותה על השולחן לעבר דפנה. דפנה תופסת את הג'ולה ומביטה במיקו. מיקו קורץ לדפנה. סימה אוכלת באיטיות, בראה עליה שהאוכל לא מעים לה והיא מנסה לאכול רק מתוך זמוס.

195. פנים - לילה. גן חיות

ליד כלוב הג'ירפות בראה ששון כשהוא עומד בקצה הסולם. למרות שהוא בקצה הסולם ראשה של הג'ירפה עדיין רחוק ממנו. הוא משתדל ומשדל אותה לבוא אליו ע"י זה שהוא מפתה אותה בדברי זועם. לבסוף כאילו הבינה את דבריו מרכיבה הג'ירפה אליו את ראשה וששון מודט שערה משפמה. הג'ירפה מזעזעת ומרוב בהלה ששון אף מן הסולם ונופל לתוך בריכת הנוץ של ההיפופוטם. למרות היותו בתוך הנוץ ששון בדרה מאושר כי השערה מן השפם עדיין בידו.

196. פנים - לילה. סלון בית צ'דלי

הארוחה בעיצומה. כולם מדברים עם כולם. מלבד סימה שפניה נפולות.

זכי (לסימה)

מה קרה גברת סימה לא מוצא חן בעיניך האוכל שלנו?

סימה:

למה דוקא האוכל מאוד מוצא חן בעיני, רק שאני לא רגילה לאכול כל כך הרבה.

דפנה:

אמא, אז אם תפתחי את החגורת במן יהיה לך יותר קל לאכול.

סימה בוחנת בביתה הקטנה מבט זועם. מיקו צוחק.

זכי:

מזה אכלת כבר גברת סימה?

הוא מושיט לה צלחת עם סחוג אדום וממשיך לדבר

זה אוכל דה לוקס. יביא לך פיגורה על הכיף כיפאק.

תאכלי תאכלי!

סימה בוחלת מתוך נימוס מלוא הכף סחוג, מניחה אותה על גבי צלחתה.

תקחי מזה עוד כף גברת סימה. בבית שלנו אסור

להשאר רעבים.

סימה לוקחת כף שניה של סחוג ומערבבת אותה עם האורז שבצלחתה ומקרבת
כף מלאה של התערובת אל פיה. באותו רגע קמה פלורה מן השולחן.

פלורה:

עכשיר אני אניא לכם את המבה האחרונה.

פלורה יוצאת למטבח.

זכי:

תאכלי תאכלי גנדת סימה.

זכי בוטל את בקבוקו וקם למזוג לכוסיות של אורחיו. סימה מכניסה את
הכף אל פיה, מעוצמת התריפות היא כמעט בחבקת. עיניה מתחילות להזיל
דמעות והיא תרה אחר כוס מים שתשיב לה את רוחה. היא קולטת את כוסו
הגדולה של זכי המלאה עראק אך ביראית כמו כוס מים. היא לוקחת ולוגמת
אותה בלגימה אחת. היא מביתה את הכוס הריקה על השולחן ומתחילה לעוות
את פניה. בינתיים מגיעה זכי לכוס הגדולה וממלא אותה שוב בעראק עד
תומה. סימה מתחילה להשתעל. זכי מבסה לעזור לה ותופח על גבה. פניה של
סימה אדומים. עיניה זולגות דמעות והיא מוציאה מפיה הרחורים משובים.

חיים:

מה קרה סימה?

סימה מחרחרת שוב ולבסוף מצליחה לבטא:

סימה:

מים... תבן לי קצת מים.

חיים לוקח במהירות את הכוס של זכי המלאה שחושב אותה לכוס מים ומושיב
אותה לסימה. סימה לוגמת מהכוס וקופצת ממקומה כבשוכת בחש. היא מסה כאילו
אחזה בה בערה לעבר דלת המטבח. זכי רץ אחריה. מתוך המטבח יוצאת פלורה
כשהיא עמוסה קערת פודינג הבתובה על מגש עם צלוחיות וכפיות. שתי הבשים
מתנגשות זו בזו. זכי מבסה לעזור לסימה לחלץ עצמה מן המצב אך לרוע המזל
הוא הופך את הפודינג על פניה של סימה. כל היושבים בשולחן פורצים בצחוק.

דפנה:

אמא, את בראית כמו ארטיק שוקולד.

סימה זועמת וכועסת. פלורה מבסה לבגב מעל פניה ובגדיה את הפודינג

זכי:

זה ארטיק זה? זה קסטה דה לוקס.

כולם פורצים בצחוק.

197. פנים-יורם. סלון בית גילה

סימה וגילה במצאות בעיצומו של ויכוח. גילה עומדת זעופה ומביטה לכיוון
החצר בעוד סימה עומדת מאחוריה וצועקת:

סימה:

הם ממש חיות, אני לא יודעת מאיפוא מצאת אנשים
כאלה. איך את יכולת להחליף את רוברט בפרא אדם
הזה? האם את עיוורת? האם איבך רואה? הבחור הזה
דמאי? כל מה שהוא רוצה ומעונין בו זה רק הכסף
של אבא.

גילה:

את אומרת את זה על כל אחד! בכל מי שאני מביאה
ה ביתה את תיכף חושבת שהוא מעונין בכסף ולא בי.

חיים נכנס לתוך החדר.

חיים:

אבל הכסף לא חשוב כאן... זה ענין של האישיות,
המיפוס... חוסר התרבות...

גילה:

למה אתה מסתתר מאחורי מליצות? תגידי בפירוש
שאתה מתבייש שידעו עם מי הבנת שלך מתעסקת! מי
הם ההורים שלו! מאיפוא הם באו!

סימה:

זאת באמת בושה, את צריכה להבין כי אנו מבקשים
רק את טובתך.

חיים:

הביתי לה סימה. הזמן יעשה את שלו. הרי לא מדובר
כאן בנישואין חס וחלילה.

גילה:

אתה חושב שזה לא רציני? אז יש לי חדשות בשבילך
ובשבילך. אני רוצה את צ'רלי ואני רוצה אותו כבעל.
גילה מתחילה להוציא בגדים מן הארון ולארוז אותם בתוך מזודה.

חיים:

גילה!

סימה:

את לא מתכוונת ברציבות?

גילה:

אבי דווקא ברציבות מאוד. ואבי אעשה זאת
עם הסכמתכם או בלי הסכמתכם. ואבי הולכת
עכשיו אל צ'רלי...

סימה:

על גופתי המתה! חיים תעשה משהו!

198. חורף-יוני. מרפסת בית צ'רלי

על המרפסת יושבים סימה וזכי. לפתע מגיעה למקום מכוביתו של ששון.
ששון מחנה את מכוביתו ליד הבית ורץ אל המרפסת.

ששון:

בתפס לה בתפס לה...

פלורה:

מה בתפס?

ששון:

ההריון. יפה בהריון.

זכי:

אתה בטוח?

ששון:

מאה אחוז. עכשיו אמר הרופא. תודה רבה לך פלורה,
תודה רבה על הג'ירפה.

ששון מבשק את פלורה וזכי אומר

זכי:

צריך לשחות לחיים.

זכי מוציא מתחת לספסל בקבוק הוא לוגם ממנו. ששון מבשק את זכי. צ'רלי
ירצא אל המרפסת.

צ'רלי:

מה קרה פה? מה הדעש הזה?

פלורה:

יפה בכנסה בהריון.

ששון:

שתהיה לי בריא צ'רלי. אני מוותר לך על כל החוב.

(ששון מחבק את צ'רלי ומנשק אותו. באותו רגע מגיעים לילי ומיקו.)

לילי:

מגיע לי מזל טוב פלורה.

פלורה:

מה קרה לילי?

מיקו:

בוסעים לאמריקה!

לילי:

קבלנו מכתב מאמריקה עם שגי כרטיסים. בעוד כמה ימים אנחנו בוסעים (אל ששון) אתה רואה ששלח בסוף הכרטיסים - אמרת לא ישלח אף פעם.

ששון:

יופי לילי. אני מאחל לך שתתחתבי ושתהיי מאושרת ושבצלך יעשה רמובט בבית הלבן.

199. חרץ - יום. רחוב בשכונת

גילה בוסעת במכוניתה לכיוון בית צ'רלי.

200. חרץ - יום. מרפסת בית צ'רלי

זכי פלורה צרלי מיקו לילי ששון עומדים במרפסת וחוגגים את השמחה הכפולה זכי מנשק את לילי ואחר כך צ'רלי מנשק אותה.

201. חרץ-יום. חזית בית צ'רלי

גילה מגיעה עם מכוניתה. עוצרת ורואה לתדהמתה

202. חרץ - יום. חזית בית צ'רלי

צ'רלי מנשק את לילי. הוא מבחין בגילה.

203. חוץ - יום. חזית בית צ' רלי
גילה מפנה את מכוביתה ומזבוקת מהמקום. צ' רלי רץ אחריה ואחר כך זכבס
למכוביתו של ששון מתביע אותה ובוסע אחר גילה.
204. פנים - יום - בתוך מכוביתה הנוסעת של גילה
גילה זוהרת שעה מתבדר ברוח ודמעה בזרית עינה.
205. חוץ - יום - כביש מחוץ לעיר
מכוביתה של גילה טסה, צ' רלי בוסע אחריה.
206. פנים - יום. בתוך מכוביתו של ששון הנוסעת
פני צ' רלי הזוהג. הוא כולו מתרח ומנסה להגביר את קצב הנסיעה.
207. פנים - יום. מכובית גילה נוסעת.
פני גילה מתוחות היא לוחצת על דרשת הבנזין.
208. פנים-יום מכוביתה של גילה הנוסעת
מחוג הספידומטר עולה מעלה מעלה.
209. חוץ-יום. עיקול בכביש מחוץ לעיר
מכוביתה של גילה בעלמת מעבר לעיקול. מכוביתו של צ' רלי מנסה להשיג
אותה
210. חוץ- יום מכובית ששון נוסעת
תוך כדי נסיעה מסורפת מוציא צ' רלי את ראשו מבעד לחלון וצועק:
צ' רלי:
גילה!
לפתע קופאות פניו. ממולו מגיעה משאית עבקית שמגיחה מעבר לעיקול.
211. חוץ - יום. עיקול בכביש מחוץ לעיר
משאית עבקית כמעט ועולה על מכובית צ' רלי. צ' רלי מסיט את מכוביתו ימינה
אך אינו מספיק לעצור בשולי הכביש ומכוביתו מתחילה להתדרדר.
212. חוץ - יום. כביש ותהום מחוץ לעיר
מכוביתו של צ' רלי מתדרדרת אל התהום.

213. חנץ - יום. כביש מחוץ לעיר

אמבולנס דוהר בצפירה.

214. פנים - יום. חדרה של גילה

גילה שוכנת ליד מיטתה וכוונשת את בכיה בכר. סימה יושבת לידה ומלטפת אותה.

גילה:

אני סתם ילדה טיפשה ומטומטמת. אני פתיה
שמאמינה לכל מילה שאומרים לי. זאת הפעם האחרונה.
זאת הפעם האחרונה שקורה לי דבר כזה.

הטלפון לידה מתחיל לצלצל. גילה מרימה אותו.

215. פנים-יום. בית הקפה של ארליך

מיקו ליד מכשיר הטלפון. מיקו רציני ועיניו עצובות.

מיקו:

הלו... זה גילה? .... זה בגללך... תדעי לך שרק
את אשמה! אם לא את הכל היה בסדר... בגללך היתה
לצ'רלי תאונת דרכים. את לא בן אדם

מיקו טורק את הטלפון.

216. פנים - יום - חדרה של גילה

גילה:

הלו... הלו... מי זה? על מה אתה מדבר?
היא מניחה כי השיחה ברתוקה, לרגע עוד היא מחזיקה את האפרוסת בידה ואחר
כך מניחה אותה על כבה ורצה החוצה.

סימה:

לאן את רצה?

217. חנץ - יום. חזית בית גילה

גילה יוצאת החוצה. נכבסת למכוניתה. מתביעה אותה ומזבוקת מהמקום.

218. חנץ - יום. חזית בית צ'רלי

גילה מגיעה במכוניתה לבית צ'רלי. היא עוצרת את האוטו ליד הבית והולכת
ודופקת בדלת.

219. חוץ-יום. מרפסת בית צ'רלי

גילה דרפקת בדלת. הדלת נפתחת ופלורה עומדת בפתח.

גילה:

שלום... באתי לשאול על צ'רלי...

פלורה:

נדמעות הגו בלות בהיסטריה מחנקת את גילה וברכה:

גילה:

מה קרה לו? מה קרה לצ'רלי?

פלורה:

לקחו אותו להדסה.

גילה חוזרת למכוניתה מתביעה אותה ומסה.

220. חוץ-יום. אולם הכניסה של בית החולים

גילה מגיעה עם מכוניתה לחזית בית החולים. מחנה אותה יורדת ממנה ונכנסת לבית החולים.

221. פנים-יום - אולם הכניסה של בית החולים

גילה נגשת אל לשכת המודיעין ופונה אל הפקיד.

גילה:

אחה יכול לבדוק בנקשה אם יש פה חולה

בשם צ'רלי?

פקיד:

צ'רלי... צ'רלי... כן הוא שוכב בחדר מס' 14
בקומה שניה. אבל את תוכלי לבקר אותו רק בפעם
הבוקר

גילה:

אבל באתי מחוץ לעיר...

פקיד

או.קי. הפעם תעלי אבל בפעם הבאה תבואי בזמן.

גילה רצה לעבר המעליות.

222. פנים - יום. קדמת פנת המעליות בבית החולים
גילה בכבסת אל תוך המעלית. הדלת בסגרת אחריה.

223. פנים - יום. בתוך מעלית בית החולים.
גילה לוחצת על כפתור מספר שלוש. המעלית עולה לקומה שלישית ועוצרת.
הדלת בפתחת ושבי אנשים בכבסים פנימה. גילה לא שמה לב כי זו קומה
שלישית ורצה החוצה.

224. פנים-יום. מסדרון בבית חולים
גילה הולכת לאורך המסדרון ומסתכלת אל מספרי החדרים. היא בעצרת
ליד הסיפורה ארבע עשרה. דלת החדר בעולה. היא מציצה אל תוך החדר
מבעד לצוהר קטן אשר בדלת. המחזה המתגלה לעיניה מקפיא את דמה.

225. פנים - יום - חדר חולים א'
בחדר יש שתי מיטות. על מיטה אחת יושב זקן קרח המביט בשבי אחים
ורופא הביצנים ליד מיטה שניה. שבי האחים מעבירים חולה מהמיטה אל
אלובקה על גלגלים. הרופא מכסה את החולה בסדין. שבי האחים דוחפים
את האלובקה לכיוון הדלת.

226. פנים - יום. מסדרון בבית חולים
גילה זזה הצידה ובוהבת לאלובקה לעבור. כשעיניה זולגות. אל פתח
הדלת מגיע גם החולה הזקן.

חולה:

את באת אליו?

גילה:

מאוחר זה בגמר. לפני שעה הוא מת... זה הסוף..

גילה צועדת במסדרון לעבר המדרגות. עיניה זולגות דמעות.

227. פנים-יום. חדר מדרגות בית חולים.
גילה יורדת המומה במדרגות עיניה זולגות דמעות.

228. פנים - יום - מסדרון בית חולים
גילה הולכת במסדרון כסהרורית. עתה היא צועדת במסדרון הבכור אלא שהיא
לא יודעת זאת. לפתע היא בעמדת כבצין מלח ליד אחת הדלתות כשעליה כתוב
המספר 14. היא מביטה פנימה ורואה

229. פנים - יום. חדר חולים ב'

צ'רלי שוכב על מיטה כשהוא תשום וחבוש תחבושות רבות. על מצחו איספלבית.
הוא מניט לתקרה ועיגידו עצובות.

230. פנים - יום - מסדרון בית החולים

גילה פותחת את הדלת ונכנסת אל תוך החדר.

231. פנים - יום חדר חולים ב'

גילה מתקרבת אל צ'רלי. עיניה זולגות דמעות. צ'רלי מבחין בה, ומסיט את ראשו אליה. הם מביטים זה בזה. גילה מבסה לכבוש את בכיה. הם מביטים זה בזה. צ'רלי מוציא מתחת לסדין את ידו ובה כמה קלפים. הוא עושה לגילה טריק. גילה מתחילה לנכות ולצחוק לסירוגין. צ'רלי מחייך אליה. גילה בפלת על חזהו של צ'רלי.

232. חוץ - יום. אולם הנוסעים בשדה התעופה לוד.

מכוביתו המהודרת של חיים זוהר מתקרבת לאולם הנוסעים ועצרת. מתוך המכובית יוצאים צ'רלי גילה מיקו וליי. לילי ומיקו לבושים בנגדי שבת. צ'רלי עוזר להם לשאת את המזוודות. כל החבורה נכנסת אל הטרמינל.

233. פנים-יום. אולם הנוסעים בשדה התעופה לוד

כל החבורה מגיעה לשער בו צריכים להפרד מן הנוסעים.

גילה:

אבי מקווה שתהיה לכם נסיעה בעימה.

גילה לוחצת את ידה של לילי.

ליי:

תודה רבה. אבי מאחלת לכם ירח דבש שמח.

צ'רלי:

נסיעה טובה לילי. תשמרי על מיקו אה?

ליי:

תודה רבה צ'רלי. תודה רבה בשביל כל מה שעשית

בשבילנו.

צ'רלי מתכופף למיקו. גילה מלטפת את שער ראשו של מיקו.

צ'רלי:

תראה מיקו. אמריקה זה לא ישראל. שם אין תוכמות...

אבי דוצה שתבטיח לי שלא תעשה יותר שטויות...

ושתלך שם לבית ספר הא?

מיקו:

אני מבטיח.

צ'רלי:

ותשלח פעם גלויה הא? תכתוב מה הולך אצלכם.

מיקו לא עונה. רק מהנהן בראשו ודמעות עומדות לפרוץ מעיניו. הוא מרכין את ראשו. צ'רלי מלטף את שערותיו וקם על רגליו. ברקע שומעים את קול הרמקול הקורא לבוסעים להכנס. לילי ומיקו מסתובבים ובכבסים לתוך שער הבוסעים היוצאים. צ'רלי עומד ומביט אחריהם. לאחר שהם בעלמים צ'רלי פוסע עצוב לעבר היציאה כשגילה הולכת איתו.

234. חוץ-יום. חזית בית הצתיבות של לוד.

צ'רלי וגילה הולכים לעבר מכוניתם.

גילה:

כואב לי הלב עליו. על מיקו.

צ'רלי:

הוא יסתדר חסמכי עליו!

גילה:

אני לא יכולה לתאר לי אותו בלעדיך... הוא היה כל כך קטור אליך... כאילו שהיית אבא שלו... מה הוא יעשה בלעדיך?

צ'רלי:

ואת חושבת שלי הוא לא יהיה חסר?

לפתע הם שומעים רעש של מטוס ממריא. הם מעיפים מבט אל השמים.

235. חוץ - יום - שמים

מטוס אל על ממריא.

236. חוץ - יום. חזית בית הצתיבות

צ'רלי וגילה מלווים במבטם את המטוס הממריא. גילה מניטה בצ'רלי.

גילה:

בוא בלך.

צ'רלי וגילה הולכים לעבר מכוניתם. הם בכבסים אליה.

237. פנים - יום. בתוך המכובית החרבה בבית הבתיבות
צ' רלי וגילה טורקים את דלתות המכובית. צ' רלי מתביע את המנוע.
לפתח הם שומעים צעקה:

מיקו:

צ' רלי!

צ' רלי מפנה את ראשו ורואה

238. חוץ - יום. חזית בית הבתיבות לוד

מיקו רץ לעבר צ' רלי וצועק

מיקו:

צ' רלי! בשארתי! צ' רלי בשארתי!

239. חוץ - יום. חזית בית הבתיבות לוד

גילה ומיקו יוצאים מתוך המכובית. מיקו רץ לקראתם. צ' רלי מחבק
את מיקו ומיקו מחבק את גילה. שלושתם בכבסים לתוך המכובית.

240. פנים - יום. בתוך מכובית צ' רלי

במושב הקדמי יושבים צ' רלי מיקו וגילה. הם בהתרגשות רבה.

מיקו:

פחדתי שאם אבי אסע אז אתם תריבו ולא יהיה

מי שישלים ביביכם. אז בשארתי.

שלושתם פורצים בצחוק. צ' רלי מתביע את המכובית ומתחיל לבסוע.

241. חוץ-יום. כביסה לבמל תעופה לוד.

מכוביתו של צ' רלי מתרחקת לעבר קצה הראות.